

Euroopan unionin virallinen lehti

C 250

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

1. elokuuta 2017

Sisältö

II *Tiedonannot*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan komissio

2017/C 250/01	Komission tiedonanto verkkokauppatuotteiden markkinavalvonnasta ⁽¹⁾	1
2017/C 250/02	Menettelyn aloittaminen (Asia M.8222 – Knorr-Bremse / Haldex) ⁽¹⁾	20
2017/C 250/03	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia M.8258 – Advent International / Morpho) ⁽¹⁾	20
2017/C 250/04	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia M.8498 – Toray/Mitsui/Soda) ⁽¹⁾	21

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan komissio

2017/C 250/05	Euron kurssi	22
---------------	--------------------	----

FI

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

V Ilmoitukset

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2017/C 250/06	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia M.8566 – Moog Singapore / SIAEC / JV) – Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia ⁽¹⁾	23
---------------	--	----

MUUT SÄÄDÖKSET

Euroopan komissio

2017/C 250/07	Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu muutoshakemuksen julkaiseminen	24
2017/C 250/08	Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen vähäisen muutoksen hyväksymistä koskeva hakemus	33
2017/C 250/09	Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen vähäisen muutoksen hyväksymistä koskeva hakemus	41

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

KOMISSIION TIEDONANTO

verkkokauppatuotteiden markkina-
valvonnasta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2017/C 250/01)

Sisältö

JOHDANTO	2
A OSA. VERKOSSA MYYTÄVIIN TUOTTEISIIN SOVELLETTAVA LAINSÄÄDÄNTÖ	3
1. "MARKKINOILLE SAATTAMISEN" KÄSITE VERKKOKAUPAN YHTEYDESSÄ	4
1.1 Yleinen "markkinoille saattamisen" käsite	4
1.2 "Markkinoille saattamisen" käsite sähköisessä kaupankäynnissä	5
2. MARKKINAVALVONTAVIRANOMAISTEN TEHTÄVÄT JA VELVOLLISUUDET	6
3. TALOUDEN TOIMIJOIDEN TEHTÄVÄT JA VELVOLLISUUDET	6
3.1 Tuottajat, valmistajat, valtuutetut edustajat, maahantuojat ja jakelijat	6
3.2 Jakelupalvelujen tarjoajat	6
3.2.1 Jakelupalvelujen tarjoajien tehtävät verkkokaupan toimitusketjussa	6
3.2.2 Jakelupalvelujen tarjoajien velvollisuudet verkkokaupan toimitusketjussa	7
3.3 Muut asiaankuuluvat toimijat	9
3.3.1 Unionin tullikoodeksin mukainen ilmoittaja	9
3.3.2 Verkkovälittäjinä toimivat palvelun tarjoajat	9
3.3.3 Postipalvelujen tarjoajat	11
B OSA. VERKOSSA MYYTÄVIEN TUOTTEIDEN MARKKINAVALVONNAN KÄYTÄNNÖN NÄKÖKOHTIA	11
1. MARKKINAVALVONNAN YLEISET PERIAATTEET	11
2. VERKKOMARKKINOIDEN VALVONNAN STRATEGIA JA SUUNNITTELU	12
3. VERKOSSA MYYTÄVIEN TUOTTEIDEN MARKKINAVALVONNAN JÄRJESTÄMINEN	12
4. VERKOSSA TEHTÄVIEN TUTKIMUSTEN ERITYISPIIRTEET JA -TARPEET	13
5. VERKOSSA MYYTÄVIIN TUOTTEISIIN LIITTYVÄT KORJAAVAT TOIMET	14
5.1 Talouden toimijan sijainnin mukaiset korjaavat toimet	14
5.1.1 Talouden toimija on sijoittautunut viranomaisen toimivalta-alueelle	14
5.1.2 Talouden toimija on sijoittautunut EU:hun, mutta viranomaisen toimivalta-alueen ulkopuolelle	14
5.1.3 Talouden toimija on sijoittautunut EU:n ulkopuolelle	15
5.2 Verkossa myytävälle tuotteelle ominaiset korjaavat toimet	15

C OSA.	TIEDOTTAMINEN KULUTTAJILLE JA YRITYKSILLE VERKOSSA MYYTÄVIEN TUOTTEIDEN TURVALLISUUDESTA JA VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA	16
1.	TIEDOTTAMINEN KULUTTAJILLE	16
1.1	Mitä kuluttajien on hyvä tietää?	17
1.2	Miten jäsenvaltioiden tulisi tiedottaa kuluttajille verkko-ostamisen yhteydessä huomioon otettavista tuoteturvallisuusnäkökohdista?	17
1.2.1	Viranomaisten verkkosivut	17
1.2.2	Tiedotusvälineiden käyttö ja tiedotuskampanjat	18
1.2.3	Kuluttajavalitusjärjestelmät	18
2.	TIEDOTTAMINEN YRITYKSILLE	18

JOHDANTO

Internet on muuttanut kuluttajien ostotottumuksia ja tapoja, joilla yritykset mainostavat ja myyvät tuotteita ja palveluja. Sähköinen kaupankäynti tarjoaa kuluttajille ja yrityksille uusia vuorovaikutuksen muotoja. Kuluttajat hyötyvät, koska verkkokaupan hinnat ovat perinteiseen kaupankäyntiin verrattuna edullisemmat ja valikoima suurempi ⁽¹⁾. Nopeasti kasvavalla sähköisellä kaupankäynnillä on hyvät mahdollisuudet tukea Euroopan unionin (EU:n) kasvutavoitteiden saavuttamista ⁽²⁾.

Sähköisen kaupankäynnin kehitys tuo mukanaan myös uusia haasteita: vaaralliset non-food-tuotteet ja/tai tuotteita koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten vastaiset tuotteet, jäljempänä 'vaatimustenvastaiset tuotteet', voivat uhata kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien terveyttä ja turvallisuutta, joten heitä on suojeltava näiltä uhkilta ⁽³⁾. Perinteiseen kaupankäyntiin verrattuna jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisilla on tässä yhteydessä seuraaviin seikkoihin liittyviä ongelmia:

- i) verkossa myynnissä olevien tuotteiden jäljittäminen ja tuotteista vastuussa olevien talouden toimijoiden selvittäminen
- ii) tuotesääntöjen täytäntöönpanon valvonta, joka vaikeutuu sitä mukaa, kun niiden EU:n ulkopuolelle sijoittautuneiden talouden toimijoiden määrä kasvaa, jotka tarjoavat verkossa tuotteita ja myyvät niitä suoraan EU:n kuluttajille ja muille loppukäyttäjille
- iii) riskien arviointi tai turvallisuuden testaus, kun tuotteita ei ole fyysisesti saatavilla
- iv) näytteiden ottaminen tuotteista testausta varten, kun hankintojen tekeminen verkossa tai nimettömänä (esimerkiksi haamuasiointi) ei ole sallittua tiettyjen jäsenvaltioiden asiaa koskevan lainsäädännön mukaan
- v) yleisestä tuoteturvallisuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY (yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin) ⁽⁴⁾ sekä tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽⁵⁾ soveltaminen verkkoymäristössä
- vi) kuluttajien ja yritysten puutteelliset tiedot turvallisten ja vaatimustenmukaisten tuotteiden ostamisesta ja myymisestä verkossa.

Tämän tiedonannon tavoitteena on auttaa jäsenvaltioiden viranomaisia non-food-tuotteiden turvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanossa. Tiedonannossa käsitellään vain tavaroita. Sen soveltamisalaa eivät kuulu ohjelmat ja sovellukset, jotka eivät ole sisäänrakennettuja. Tiedonanto koskee yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin ja asetuksen (EY) N:o 765/2008 soveltamista. Ne ovat tärkeimmät kaksi säädöstä, joissa säädetään verkkokauppatuotteiden markkinavalvonnasta sekä turvallisuudesta ja vaatimustenmukaisuudesta. Tiedonannossa myös vahvistetaan hyviä käytäntöjä, joita voidaan soveltaa verkossa myytävien tuotteiden markkinavalvonnassa ja yhteydenpidossa yritysten ja kuluttajien kanssa.

⁽¹⁾ Civic Consulting laati vuonna 2011 selvityksen sähköisen kaupankäynnin toimivuudesta sekä internetmarkkinoinnista ja -myynnistä vähittäiskaupassa "Consumer market study on the functioning of e-commerce and internet marketing and selling techniques for retail goods". Siinä arvioitiin, että EU:n sähköisen kaupankäynnin sisämarkkinat, joilla sähköisen kaupankäynnin osuus olisi 15 prosenttia, tuottaisivat kuluttajille vuodessa yhteensä 204,5 miljardin euron hyödyn (verkkokaupan edullisempien hintojen ja parempien valinnanmahdollisuuksien ansiosta).

⁽²⁾ Vuoden 2015 tietojen mukaan 65 prosenttia internetiä yksityistarkoituksiin käyttävistä on myös hankkinut vuoden aikana verkosta tavaroita tai palveluja. Lähde: Eurostat.

⁽³⁾ Katso komission tiedonanto "Sininen opas" – EU:n tuotesääntöjen täytäntöönpano-opas 2016 (EUVL C 272, 26.7.2016).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/95/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2001, yleisestä tuoteturvallisuudesta (EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

Tehostamalla verkossa myytäviä tuotteita koskevien EU:n sääntöjen täytäntöönpanoa varmistetaan, että non-food-tuotteet ovat turvallisia ja vaatimustenmukaisia, ja edistetään kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien terveyden ja turvallisuuden suojelemista EU:ssa. Parantamalla tuoteturvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta sähköisessä kaupankäynnissä vahvistetaan luottamusta verkkomarkkinoihin ja vauhditetaan sähköisen kaupankäynnin kehitystä. Täytäntöönpanoa tehostamalla varmistetaan myös tasapuoliset toimintaedellytykset perinteisissä ja verkkokaupan toimitusketjuissa toimiville sekä EU:hun ja EU:n ulkopuolelle sijoittautuneille talouden toimijoille. Tiedonanto edistää osaltaan myös digitaalisten sisämarkkinoiden kehittämistä, joka on yksi komission painopisteistä.

Tiedonanto on osoitettu jäsenvaltioille sekä Islannille, Liechtensteinille ja Norjalle Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen ⁽⁶⁾ allekirjoittajainaan. Viittauksia EU:hun, unioniin tai sisämarkkinoihin olisi sen vuoksi pidettävä viittauksina myös ETA:an tai ETA-markkinoihin.

Tiedonannolla on tarkoitus edistää EU:n tuotelainsäädännön tuntemusta ja sen entistä yhtenäisempää ja johdonmukaisempää soveltamista verkossa myytäviin tuotteisiin. Siinä otetaan huomioon vuodesta 2013 vuoteen 2016 jatkuneessa yhteistyöprosessissa käydyt keskustelut jäsenvaltioiden viranomaisten ja sidosryhmien kanssa.

Tiedonanto on tarkoitettu pelkästään ohjeeksi, ja ainoastaan unionin lainsäädännön teksti on lainvoimainen. Sen tavoitteena on antaa yhteisiin kokemuksiin ja parhaisiin käytäntöihin perustuvaa neuvontaa. Tiedot ovat yleisluontoisia, eikä niitä ole osoitettu tietyille luonnollisille henkilöille tai yhteisöille.

Ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuimella on lopullinen toimivalta tulkita EU:n lainsäädäntöä. Asiakirjassa esitetyt näkemyksiä ei pidä ymmärtää siten, että ne määräävät ennalta Euroopan komission kannan unionin tuomioistuimessa mahdollisesti käsiteltävissä asioissa. Euroopan komissio ja sen nimissä toimivat henkilöt eivät vastaa siitä, miten tiedonannossa olevia tietoja käytetään.

Koska tiedonanto ilmentää sen laatimisajankohtana vallitsevaa tilannetta, ohjeita voidaan muuttaa myöhemmin.

A OSA. VERKOSSA MYYTÄVIIN TUOTTEISIIN SOVELLETTAVA LAINSÄÄDÄNTÖ

A osan ohjeet koskevat yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin ja asetuksen (EY) N:o 765/2008 soveltamista verkossa myytäviin tuotteisiin ⁽⁷⁾.

Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin tarkoituksena on varmistaa, että unionin markkinoille saatettavat tuotteet ovat turvallisia. Siinä säädetään vaatimukset non-food-kulutustavaroiden terveysturva- ja turvallisuusnäkökohtiin liittyvän markkinavalvonnan järjestämiselle ja toteuttamiselle. Tämä koskee myös tuotteita, jotka toimitetaan kuluttajille tai annetaan heidän saatavilleen käyttöä varten palvelujen tarjoamisen yhteydessä. Direktiiviä sovelletaan kaikkiin non-food-kulutustavaroihin, jollei EU:n lainsäädännössä ole kyseisten tuotteiden yleistä turvallisuutta koskevia erityissäännöksiä, joilla pyritään samaan tavoitteeseen ⁽⁸⁾. Direktiivi toimiikin eräänlaisena turvaverkkona, koska sen soveltamisalaan kuuluu kulutustavaroita, joita EU:n tuotelainsäädännön erityissäännökset eivät kata.

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 tavoitteena on taata muun muassa yleisen terveyden ja turvallisuuden, käyttäjien työterveyden ja -turvallisuuden ja ympäristön suojelun korkea taso. Asetuksessa säädetään markkinavalvonnan järjestämisestä ja toteuttamisesta koskevista vaatimuksista kaikille unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluville kulutustavaroille ja muille tuotteille ⁽⁹⁾. Asetusta (EY) N:o 765/2008 sovelletaan kaikkiin tuotteisiin vain, jollei unionin

⁽⁶⁾ EYVL L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽⁷⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 2 artiklan a alakohdan mukaan 'tuotteella' tarkoitetaan kaikkia – myös palvelujen tarjoamisen yhteydessä – kuluttajille tarkoitettuja tai kuluttajien todennäköisesti kohtuudella ennakoitavissa olosuhteissa käyttämiä, myös muita kuin heille tarkoitettuja tuotteita, jotka toimitetaan tai annetaan heidän saatavilleen liiketoiminnan yhteydessä uusina, käytettyinä tai kunnostettuina joko korvausta vastaan tai vastikkeettomasti. Asetuksen (EY) N:o 765/2008 15 artiklan 4 kohdan mukaan 'tuotteella' tarkoitetaan ainetta, valmistetta tai muuta tavaraa, joka on tuotettu valmistusprosessissa ja joka ei ole ruokaa, rehua, elävä kasvi tai eläin taikka ihmisestä tai kasvista tai eläimestä peräisin oleva tuote, joka liittyy suoraan niiden tulevaan lisääntymiseen.

⁽⁸⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 1 artiklan 2 kohta.

⁽⁹⁾ Luettelo tuotteita koskevasta unionin yhdenmukaistamislainsäädännöstä on 5. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon C(2016) 1958, final, "Sininen opas – EU:n tuotesääntöjen täytäntöönpano-opas 2016" liitteessä I. Luettelo ei ole täydellinen. Tiedonanto on osoitteessa http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=7326&lang=en&title=%E2%80%98Blue-Guide%E2%80%99-on-the-implementation-of-EU-product-rules

yhdenmukaistamislainsäädännössä ole erityissäännöksiä, joilla pyritään mainitun asetuksen kanssa samaan tavoitteeseen tai jotka ovat samanluonteisia taikka vaikutukseltaan samanlaisia kuin siinä olevat säännökset⁽¹⁰⁾. Lisäksi on otettava huomioon, että energiatuotteiden verkkokauppaan sovelletaan alakohtaista erityislainsäädäntöä⁽¹¹⁾. Näin täydennetään energiamerkintää ja ekologista suunnittelua koskevia EU:n asetuksia⁽¹²⁾, joilla pyritään vähentämään energian kulutusta ja varmistamaan kuluttajille tiedottaminen.

Ennen kuin yleistä tuoteturvallisuusdirektiiviä ja asetusta (EY) N:o 765/2008 voidaan soveltaa tuotteeseen, on selvitetävä, onko niiden toimitus kaupallista verkkomyyntiä. Se on kaupallista verkkomyyntiä, jos sähköisen toiminnan harjoittaja⁽¹³⁾ tarjoaa verkossa tuotteita EU:n kuluttajille tai muille loppukäyttäjille. Tavallisesti tuotteita tarjotaan verkossa maksua vastaan. Myös tuotteiden maksuton toimitus voi kuitenkin tietyin edellytyksin olla kaupallista toimintaa⁽¹⁴⁾. Kuluttajien välistä kaupankäyntiä ei yleensä pidetä kaupallisena toimintana⁽¹⁵⁾. Niinpä siihen ei sovelleta yleistä tuoteturvallisuusdirektiiviä eikä asetusta (EY) N:o 765/2008.

EU:n lainsäädännön seuraavat kolme olennaista osatekijää katsotaan tärkeimmiksi verkkokaupan kannalta:

- ”markkinoille saattamisen” käsite
- markkinavalvontaviranomaisten velvollisuudet ja
- asianomaisten talouden toimijoiden velvollisuudet.

Seuraavissa luvuissa käsitellään näiden kolmen osatekijän tulkintaa verkkokaupan osalta.

1. ”Markkinoille saattamisen” käsite verkkokaupan yhteydessä

1.1 Yleinen ”markkinoille saattamisen” käsite

Yleistä tuoteturvallisuusdirektiiviä, asetusta (EY) N:o 765/2008 ja unionin yhdenmukaistamislainsäädäntöä sovelletaan niiden soveltamisalan puitteissa unionin markkinoille saatettaviin tuotteisiin riippumatta niiden myyntitavasta. Sitä sovelletaan siis myös tuotteisiin, jotka on myyty etämyynnin tai sähköisen kaupan keinoin⁽¹⁶⁾. EU:n markkinoille saatettavien tuotteiden on näin ollen oltava turvallisia ja niihin sovellettavan lainsäädännön vaatimusten mukaisia riippumatta niiden myyntitavasta.

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaan ’markkinoille saattamisella’ tarkoitetaan ”tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville [unionin] markkinoilla” ja ’asettamisella saataville markkinoilla’ tarkoitetaan ”tuotteen toimittamista [unionin] markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta”⁽¹⁷⁾. Näillä käsitteillä on oikeudellisia vaikutuksia selvittäessä vastuussa olevia talouden toimijoita⁽¹⁸⁾ ja niille tuotteita koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön mukaan kuuluvia velvollisuuksia. Ne esitetään yksityiskohtaisesti ”Sinisessä oppaassa”⁽¹⁹⁾.

Yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä ei käytetä termiä ”asettaminen ensimmäistä kertaa saataville markkinoille”. Käsitteitä ”markkinoille saattaminen”, ”toimittaminen” ja ”asettaminen saataville” käytetään tässä direktiivissä sekavasti ja määrittelemättä mitään niistä⁽²⁰⁾⁽²¹⁾. Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin mukaan talouden toimijat määritellään sen perusteella, vaikuttaako niiden toiminta tuotteen turvallisuusominaisuuksiin⁽²²⁾. Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin yhteydessä

⁽¹⁰⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 johdanto-osan 5 kappale.

⁽¹¹⁾ Katso esimerkiksi energiaan liittyvien tuotteiden merkintöjen internetissä esittämisestä 5 päivänä maaliskuuta 2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) N:o 518/2014.

⁽¹²⁾ Yleiskatsaus energiatehokkuudelle asetettuja vaatimuksia koskevaan lainsäädäntöön on osoitteessa <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/energy-efficient-products>

⁽¹³⁾ Sähköisen toiminnan harjoittajat ovat verkossa toimivia valmistajia, tuottajia, maahantuojia tai jakelijoita, jotka määritellään yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä ja asetuksessa (EY) N:o 765/2008.

⁽¹⁴⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 2 artiklan a alakohta ja asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 1 kohta.

⁽¹⁵⁾ On kuitenkin arvioitava tapauskohtaisesti, onko kuluttajien välinen tuotteen toimittaminen kaupallista toimintaa vai ei, ottaen huomioon kaikki asiaan liittyvät kriteerit, kuten toimitusten säännöllisyys ja toimittajan tarkoitus.

⁽¹⁶⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin johdanto-osan 7 kappale.

⁽¹⁷⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artikla.

⁽¹⁸⁾ Esimerkiksi maahantuojia on talouden toimija, joka saattaa tuotteita markkinoille, ja jakelija on talouden toimija, joka asettaa tuotteita saataville markkinoilla. Katso asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 5 ja 6 kohta.

⁽¹⁹⁾ Komission tiedonanto C(2016) 1958 final.

⁽²⁰⁾ Esimerkiksi 1 artiklan 1 kohta, 2 artiklan a alakohta, 3 artiklan 1 kohta, 5 artiklan 2 ja 3 kohta. Lisäksi yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä viitataan tässä yhteydessä käsitteeseen ”toimittaa” (esim. 2 artiklan a alakohta, 5 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta, 5 artiklan 2 kohta ja johdanto-osan 6 kappale).

⁽²¹⁾ Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 olevia määritelmiä ei voida siirtää soveltuvin osin käytettäväksi yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä.

⁽²²⁾ Esimerkiksi ”tuottajan” määritelmä kattaa ”kaupan pitämisen ketjussa olevat elinkeinonharjoittajat, jos niiden toiminta saattaa vaikuttaa tuotteen turvallisuusominaisuuksiin”, ja ”jakelijoilla” tarkoitetaan ”jokaista kaupan pitämisen ketjun elinkeinonharjoittajaa, jonka toiminta ei vaikuta tuotteen turvallisuusominaisuuksiin”.

”markkinoille saattamisen” voitaisiin katsoa samalla kattavan toimitusketjun eri osia, kuten tuotteen asettamisen ”ensimmäistä kertaa” saataville markkinoilla ja myös myöhemmän saataville asettamisen (esimerkiksi jakelijan toimesta) tai toimituksen (esimerkiksi palvelun tarjoamisen yhteydessä ⁽²³⁾).

Unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden ja yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden on näin ollen oltava turvallisia siitä hetkestä lähtien, kun ne ensimmäistä kertaa asetetaan saataville unionin markkinoilla ⁽²⁴⁾.

1.2 ”Markkinoille saattamisen” käsite sähköisessä kaupankäynnissä

Sähköisen kaupankäynnin liiketoimintamalleissa tuotteet voivat päätyä kuluttajille tai muille loppukäyttäjille eri kanavien kautta.

a) Valmistaja ⁽²⁵⁾, maahantuoja ⁽²⁶⁾, jakelija ⁽²⁷⁾ tai tuottaja ⁽²⁸⁾ on sijoittautunut EU:hun

Jos valmistaja, maahantuoja, jakelija tai tuottaja on sijoittautunut EU:hun, vain myyntitapa on erilainen ⁽²⁹⁾ kuin tilanteissa, joissa tuotteita tarjotaan perinteisissä kivijalkamyymälöissä. Tuotteet, joita EU:hun sijoittautunut valmistaja, maahantuoja, jakelija tai tuottaja tarjoaa verkossa kuluttajille ja muille loppukäyttäjille unionin markkinoilla, katsotaan unionin markkinoille saatetuiksi. Sen vuoksi niiden on oltava sovellettavan EU:n tuotelainsäädännön vaatimusten mukaisia.

b) Valmistaja ⁽³⁰⁾, maahantuoja ⁽³¹⁾, jakelija ⁽³²⁾ ja tuottaja ⁽³³⁾ ovat sijoittautuneet EU:n ulkopuolelle

EU:n tuotelainsäädäntöä sovelletaan myös tapauksiin, joissa EU:n ulkopuolelle sijoittautuneet verkkokauppiat tarjoavat tuotteita EU:n kuluttajille tai muille loppukäyttäjille. Jos tuottaja, valmistaja, maahantuoja ja jakelija ovat sijoittautuneet EU:n ulkopuolelle, on näin ollen ensimmäiseksi määriteltävä, kohdistuuko EU:n ulkopuolelle sijoittautuneen verkkokauppiain tarjonta EU:n kuluttajiin tai muihin loppukäyttäjiiin. Sen perusteella voidaan arvioida, onko tuote saatettu unionin markkinoille.

Arviointi on tehtävä tapauskohtaisesti selvittämällä, käykö verkkosivustolta ja koko verkkokauppiain toiminnasta ilmi, että se aikoo myydä tuotteita jäsenvaltioiden kuluttajille tai muille loppukäyttäjille. Arvioinnissa voitaisiin tarkastella seuraavia osatekijöitä: toiminnan kansainvälinen luonne, jonkin jäsenvaltioiden kielen ja valuutan (esimerkiksi euron) käyttö, jossain jäsenvaltiossa rekisteröity verkkotunnus ja maantieteelliset alueet, joille tuote voidaan lähettää ⁽³⁴⁾.

Jos sähköisen toiminnan harjoittaja toimittaa tuotteita EU:ssa oleviin osoitteisiin, hyväksyy EU:n kuluttajilta tai muilta loppukäyttäjiltä EU:ssa käytettäviä valuuttoja maksuksi tuotteesta ja käyttää jotain EU:n kieltä, sen toiminnan kohteena ovat EU:n kuluttajat tai muut EU:n loppukäyttäjät.

Tuotteen saattamisesta EU:n markkinoille on kiistatta kyse myös silloin kun EU:n ulkopuolelle sijoittautuneen tietyn verkkokauppiain tuotetta koskeva tilaus toimitetaan fyysisesti EU:n kuluttajille tai muille loppukäyttäjille, myös jakelupalvelujen tarjoajan toimesta, riippumatta siitä, onko tämä sijoittautunut EU:hun vai EU:n ulkopuolelle ⁽³⁵⁾. Jäsenvaltioiden viranomaisilla on valtuudet toteuttaa tarpeelliset toimet ennen tilauksen fyysistä toimittamista, kuten yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin ja asetuksen (EY) N:o 765/2008 sanamuodossa annetaan ymmärtää ⁽³⁶⁾.

⁽²³⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 2 artiklan a alakohta.

⁽²⁴⁾ Katso erityisesti yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 3 artiklan 1 kohta.

⁽²⁵⁾ Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettu.

⁽²⁶⁾ Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettu.

⁽²⁷⁾ Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tai yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä tarkoitettu.

⁽²⁸⁾ Yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä tarkoitettu.

⁽²⁹⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin johdanto-osan 7 kappaleessa tehdään selväksi, että kyseistä direktiiviä olisi sovellettava tuotteisiin riippumatta niiden myyntitavasta, siis myös sellaisiin tuotteisiin, jotka myydään etämyynnin tai sähköisen kaupan keinoin.

⁽³⁰⁾ Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettu.

⁽³¹⁾ Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettu.

⁽³²⁾ Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tai yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä tarkoitettu.

⁽³³⁾ Yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä tarkoitettu.

⁽³⁴⁾ Katso myös Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio 12.7.2011, L'Oréal v. eBay, C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, 65 kohta, ja Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio 7.12.2010, yhdistetyt asiat Peter Pammer v. Reederei Karl Schlüter GmbH & Co KG, C-585/08, ja Hotel Alpenhof GesmbH v. Oliver Heller, C-144/09, ECLI:EU:C:2010:740.

⁽³⁵⁾ Jakelupalvelujen tarjoajien osalta katso tämän tiedonannon 3.2 kohta.

⁽³⁶⁾ Esimerkiksi yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 8 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan toimenpiteitä voidaan toteuttaa kaikkien mahdollisesti vaarallisten tuotteiden osalta siten, että kielletään tilapäisesti turvallisuutta koskevien tarkastusten tai arviointien edellyttämäksi ajaksi ketään toimittamasta tiettyjä tuotteita, tarjoutumasta niitä toimittamaan tai esittelemästä niitä; katso myös asetuksen (EY) N:o 765/2008 16 artiklan 2 kohta ja 15 artiklan 4 kohta yhdessä 2 artiklan 17 kohdan kanssa.

Jos siis valmistajat, jakelijat tai tuottajat ovat sijoittautuneet EU:n ulkopuolelle ja suuntaavat verkossa myytävien tuotteidensa tarjonnan unionin markkinoille, tuotteiden on oltava sovellettavan EU:n tuotelainsäädännön vaatimusten mukaisia.

2. **Markkinavalvontaviranomaisten tehtävät ja velvollisuudet**

Jäsenvaltioiden viranomaiset ovat vastuussa markkinavalvonnan toteuttamisesta. Ne ovat myös toimivaltaisia tarkastamaan, ovatko verkossa myytävät tuotteet turvallisia ja EU:n tuotelainsäädännön vaatimusten mukaisia. Myös ulkorajatar-
kastuksista vastaavilla viranomaisilla on oikeus⁽³⁷⁾ toteuttaa toimia, kun on kyse kolmansista maista käsin toiminnassa pidettävistä verkkokaupoista hankittujen ja myöhemmin EU:hun tuotavien tuotteiden turvallisuudesta ja vaatimustenmu-
kaisuudesta⁽³⁸⁾.

3. **Talouden toimijoiden tehtävät ja velvollisuudet**

Tuotteiden verkkokaupassa käytettävät myyntitavat ja toimitukset poikkeavat huomattavasti kivijalkamyymälöissä käy-
tettävistä. Tässä luvussa analysoidaan verkossa myytävien tuotteiden toimitusketjuissa toimivia erityyppisiä talouden toi-
mijoita sovellettavan EU:n lainsäädännön ja toimivaltaisten markkinavalvontaviranomaisten mahdollisten täytäntöönpa-
notoimien perusteella.

3.1 **Tuottajat, valmistajat, valtuutetut edustajat, maahantuojat ja jakelijat**

Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin mukaisia tuottajien ja jakelijoiden velvollisuuksia sovelletaan myös verkossa myytäviin
tuotteisiin⁽³⁹⁾. Tuottajien on varmistettava, että niiden unionin markkinoille saattamat tuotteet ovat turvallisia, ja jakeli-
joiden on toimittava huolellisesti ja edistettävä soveltuvien turvallisuusvaatimusten täyttämistä⁽⁴⁰⁾. Direktiivissä myös
määritellään kaikki direktiivin soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden vastaiset toimenpiteet, joita jäsenvaltion viranomai-
set voivat toteuttaa tavalla, joka on oikeassa suhteessa vaaran vakavuuteen, ja ottaen ennalta varautumisen periaatteen
aiheellisella tavalla huomioon⁽⁴¹⁾.

Unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä ja asetuksessa (EY) N:o 765/2008 määritellään⁽⁴²⁾ kaikki tuotteen toimitus-
ketjuun osallistuvien toimijoiden luokat: valmistaja, valtuutettu edustaja, maahantuoja ja jakelija. Niiden erityiset velvolli-
suudet määritellään unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä suhteessa niiden rooliin ja toimitusketjuun osallistumi-
seen. Valmistajalla on vaativimmat tehtävät, koska se valmistaa ja sen vuoksi myös tuntee tuotteen ja pystyy arvioimaan
kaikki mahdolliset riskit suunnittelu- ja valmistusvaiheessa sekä hallitsemaan niitä. Maahantuojalla⁽⁴³⁾ ja jakelijalla on
vähemmän velvollisuuksia, koska ne eivät toteuta toimia tuotanto- ja vaatimustenmukaisuuden arviointivaiheessa. ”Sini-
sessä oppaassa” kuvataan yksityiskohtaisesti talouden toimijoiden kaikki luokat ja annetaan tietoa niiden tehtävistä ja
velvollisuuksista. Tämä koskee myös verkkokaupan toimitusketjua.

3.2 **Jakelupalvelujen tarjoajat**

3.2.1 **Jakelupalvelujen tarjoajien tehtävät verkkokaupan toimitusketjussa**

Jakelupalvelujen tarjoajat ovat sähköisen kaupankäynnin luoma uusi liiketoimintamalli. Ne tarjoavat palveluja muille
talouden toimijoille. Tavallisesti ne varastoivat tuotteita ja vastaanotettuaan tilauksen pakkaavat tuotteet ja kuljettavat ne
asiakkaille. Ne voivat huolehtia myös palautuksista. Jakelupalveluja voidaan tarjota lukuisten eri liiketoimintamallien
mukaisesti. Jotkin jakelupalvelujen tarjoajat tarjoavat kattavia palveluja, kun taas toiset keskittyvät vain peruspalveluihin.
Yritysten koko ja mittakaava vaihtelevat globaaleista toimijoista mikroyrityksiin.

⁽³⁷⁾ Joissakin tapauksissa vaatimustenmukaisuutta ja turvallisuutta koskevan päätöksen tekevät markkinavalvontaviranomaiset, kun taas toisissa tapauksissa tulli ja markkinavalvontaviranomaiset ovat sama organisaatio. Tämä riippuu markkinavalvontaviranomaisten kansallisen tason organisaatiosta.

⁽³⁸⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 27 artiklan 1 ja 3 kohta.

⁽³⁹⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin johdanto-osan 7 kappaleessa tehdään selväksi, että kyseistä direktiiviä olisi sovellettava tuotteisiin riippumatta niiden myyntitavasta, siis myös sellaisiin tuotteisiin, jotka myydään etämyynnin tai sähköisen kaupan keinoin.

⁽⁴⁰⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 3 ja 5 artikla.

⁽⁴¹⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 8 artikla.

⁽⁴²⁾ Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 määritellään talouden toimijat (valmistaja, valtuutettu edustaja, maahantuoja ja jakelija) ja niiden velvollisuudet. Lisäksi tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista 9 päivänä heinäkuuta 2008 tehty Euroopan parla-
mentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82) sisältää säännösmalleja, jotka on määrä sisällyttää
tuotteita koskevaan lainsäädäntöön. Nämä vakiosäännöt onkin jo sisällytetty yli kymmeneen uuden lähestymistavan mukaiseen direk-
tiiviin, muun muassa leluturvallisuusdirektiiviin, pienjännittdirektiiviin ja siviilikäyttöön tarkoitettuja räjähdystarvikkeita koskevaan
direktiiviin. <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:218:0082:0128:en:PDF>. Ohjeita sovelletaan rajoitta-
matta kuitenkaan alakohtaisessa lainsäädännössä esitettyjä täsmällisempiä talouden toimijoiden määritelmiä sekä niihin liittyviä
vaatimuksia.

⁽⁴³⁾ Maahantuojalla on kuitenkin enemmän velvollisuuksia kuin jakelijalla.

Jakelupalvelujen tarjoajien edustama uusi liiketoimintamalli herättää kysymyksiä, jotka liittyvät EU:n tuotelainsäädännön mukaisiin tarjoajien velvollisuuksiin. Tämä koskee erityisesti tilannetta, jossa tavaroita tarjoava talouden toimija on sijoittautunut EU:n ulkopuolelle ja sopimus tuotteen toimittamisesta tehdään suoraan kyseisen talouden toimijan ja EU:n kuluttajan tai muiden loppukäyttäjien välillä asettamatta vastuuseen mitään tunnistettavaa EU:ssa olevaa talouden toimijaa (esimerkiksi maahantuojaa tai valtuutettua edustajaa). Tällaisessa tapauksessa jakelupalvelujen tarjoaja on usein koko toimitusketjun ainoa tunnistettavissa oleva EU:n toimija. Kokemusten perusteella jakelupalvelujen tarjoajien valmius tehdä yhteistyötä viranomaisten kanssa vaihtelee huomattavasti.

EU:hun sijoittautuneet jakelupalvelujen tarjoajat voivat varastoida sähköisen toiminnan harjoittajien tarjoamia tuotteita, jotta ne voidaan toimittaa nopeasti EU:n kuluttajille ja muille loppukäyttäjille. Näiden jakelupalvelujen tarjoajien varastointien tuotteiden voidaan näin ollen katsoa olevan jakelua, kulutusta tai käyttöä varten unionin markkinoille toimitettuja ja siten EU:n markkinoille saatettuja tuotteita erityisesti, jos ne on luovutettu vapaaseen liikkeeseen ennen varastointia jakelukeskuksessa (fulfilment house) ⁽⁴⁴⁾.

3.2.2 Jakelupalvelujen tarjoajien velvollisuudet verkkokaupan toimitusketjussa

Voidakseen arvioida jakelupalvelujen tarjoajien mahdollisia EU:n tuotelainsäädännön mukaisia velvollisuuksia kansallisten markkinavalvontaviranomaisten on selvitettävä, onko jakelupalvelujen tarjoaja EU:n tuotelainsäädännössä määritelty vastuussa oleva talouden toimija.

3.2.2.1 Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettujen valmistajat ja yleisessä tuoteturvallisuudirektiivissä tarkoitettujen tuottajat

Määritelmän mukaan valmistajat ovat luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka valmistavat taikka suunnitteluttavat tai valmistuttavat tuotetta ja markkinoivat sitä omalla nimellään tai tavaramerkillä ⁽⁴⁵⁾. Jakelupalvelujen tarjoajat tarjoavat yleensä palveluja, jotka liittyvät talouden toimijan jo valmistamien tuotteiden varastointiin, pakkaamiseen ja toimittamiseen. Jakelupalvelujen tarjoajat olisi kuitenkin katsottava asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitetuiksi valmistajiksi, jos ne esiintyvät tuotteen valmistajina kiinnittämällä tuotteeseen nimensä tai tavaramerkkinsä.

Jos jakelupalvelujen tarjoajat esiintyvät valmistajana varustettuaan tuotteen nimellään, tavaramerkillään tai muulla selvällä tunnuksellaan, tai jos ne kunnostavat tuotteen, ne olisi katsottava yleisen tuoteturvallisuudirektiivin mukaisiksi tuottajiksi ⁽⁴⁶⁾. Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin 2 artiklan e alakohdan iii alakohdan mukaan kaupan pitämisen ketjussa oleva elinkeinonharjoittaja katsotaan tuottajaksi, jos sen toiminta saattaa vaikuttaa tuotteen turvallisuusominaisuuksiin ⁽⁴⁷⁾. Tuotteen turvallisuusominaisuuksiin vaikuttaminen tarkoittaa erityisesti tuotteen rakenteen, koostumuksen tai esillepanon muuttamista siten, että siitä aiheutuu riski ihmisten terveydelle tai turvallisuudelle ⁽⁴⁸⁾. Jakelupalvelujen tarjoajat olisi näin ollen katsottava yleisen tuoteturvallisuudirektiivin mukaisiksi tuottajiksi, jos ne ovat kaupan pitämisen ketjussa ja niiden toiminta vaikuttaa tuotteen turvallisuusominaisuuksiin.

3.2.2.2 Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettujen valtuutettujen edustajien ja yleisessä tuoteturvallisuudirektiivissä tarkoitettujen valmistajien edustajien

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaan valtuutetulla edustajalla tarkoitetaan EU:hun sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen valtuutus hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät ⁽⁴⁹⁾. Jakelupalvelujen tarjoajien voidaan katsoa olevan valtuutettuja edustajia, jos ne ovat sijoittautuneet EU:hun ja niillä on tuotteita valmistavan ja markkinoivan talouden toimijan antama virallinen kirjallinen valtuutus, jolla ne valtuutetaan hoitamaan viimeksi mainitun puolesta tietyt tehtävät.

Jotta EU:hun sijoittautuneet jakelupalvelujen tarjoajat voidaan katsoa yleisen tuoteturvallisuudirektiivin mukaisiksi valmistajien edustajiksi, niillä on oltava kolmanteen maahan sijoittautuneen valmistajan antama nimenomainen edustajuutta koskeva valtuutus ⁽⁵⁰⁾.

⁽⁴⁴⁾ Tässä selityksessä ei ole tarkoitus käsitellä välittäjien vastuuta koskevaa kysymystä eikä tässä yhteydessä käytetty termi ”sähköisen toiminnan harjoittaja” kata kyseisiä välittäjiä.

⁽⁴⁵⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 3 kohta.

⁽⁴⁶⁾ Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin 2 artiklan e alakohdan i alakohta.

⁽⁴⁷⁾ Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin 2 artiklan e alakohdan iii alakohta.

⁽⁴⁸⁾ Katso yleisen tuoteturvallisuudirektiivin 2 artiklan b alakohta.

⁽⁴⁹⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 4 kohta.

⁽⁵⁰⁾ Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin 2 artiklan e alakohta.

3.2.2.3 Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ja/tai yleisessä tuoteturvallisuudirektiivissä tarkoitettut maahantuojat

Asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaan maahantuojalla tarkoitetaan EU:hun sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta tuotavaa tuotetta unionin markkinoille⁽⁵¹⁾. Jakelupalvelujen tarjoajat eivät saata varastoimiaan tuotteita markkinoille, jos ne eivät ensimmäisinä tarjoa tuotteita unionin markkinoilla jakelua, kulutusta tai käyttöä varten. Tällaisessa tapauksessa jakelupalvelujen tarjoajat vain saavat tuotteet verkkomyyjältä myöhempiä palveluja varten. Sen vuoksi niiden ei todennäköisesti katsota olevan tuotteita koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä määriteltyjä maahantuojia. Tapauskohtaisessa analyysissä voi kuitenkin käydä ilmi, että jakelupalvelujen tarjoajat ovat unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä määriteltyjä maahantuojia⁽⁵²⁾.

Yleisessä tuoteturvallisuudirektiivissä ei määritellä maahantuojaa, kuten asetuksessa (EY) N:o 765/2008, vaan siinä katsotaan maahantuojien olevan tietyissä olosuhteissa tuottajia (etenkin, jos tuotteella ei ole EU:hun sijoittautunutta valmistajan edustajaa)⁽⁵³⁾. Jotta tätä käsitettä voitaisiin soveltaa tehokkaasti, jakelupalvelujen tarjoajat voidaan katsoa yleisen tuoteturvallisuudirektiivin mukaisiksi maahantuojiksi, jos tuotteet, joita ne varastoivat, merkitsevät, pakkaavat jne., tulevat EU:n ulkopuolelta ja jakelupalvelujen tarjoajat saattavat niitä unionin markkinoille.

3.2.2.4 Asetuksessa (EY) N:o 765/2008 ja yleisessä tuoteturvallisuudirektiivissä tarkoitettut jakelijat

Jos jakelupalvelujen tarjoajien ei katsota olevan valmistajia, valtuutettuja edustajia tai maahantuojia ja niiden toiminta ulottuu laajemmalle kuin sellaisten pakettipalvelujen tarjoajien toiminta, jotka tarjoavat postipakettien selvitys-, lajittelu-, kuljetus- ja toimituspalveluja⁽⁵⁴⁾, niiden katsotaan olevan asetuksessa (EY) N:o 765/2008 tarkoitettuja jakelijoita.

Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin mukaan jakelijalla tarkoitetaan jokaista kaupan pitämisen ketjun elinkeinonharjoittajaa, jonka toiminta ei vaikuta tuotteen turvallisuusominaisuuksiin⁽⁵⁵⁾. ”Tuotteen turvallisuusominaisuuksiin vaikuttamisella” on tuoteturvallisuudirektiivin 2 artiklan f alakohdassa sama merkitys kuin sen 2 artiklan e alakohdan iii alakohdassa. Jos jakelupalvelujen tarjoajien yksittäisten toimien tapauskohtaisen arvioinnin perusteella todetaan, että ne eivät vaikuta tuotteen turvallisuusominaisuuksiin, niiden voidaan yleisen tuoteturvallisuudirektiivin nojalla katsoa olevan jakelijoita kaupan pitämisen ketjussa, jos niiden toiminta ei ulotu pakettipalvelujen tarjoajien toimintaa laajemmalle⁽⁵⁶⁾.

Käytännössä tämä tarkoittaa, että jakelupalvelujen tarjoajilla, jotka katsotaan jakelijoiksi, on unionin yhdenmukaistamislainsäädännön ja yleisen tuoteturvallisuudirektiivin perusteella seuraavat velvollisuudet:

- 1) Jakelijoiden⁽⁵⁷⁾ on toimittava huolellisesti asettaessaan tuotteita saataville markkinoilla⁽⁵⁸⁾. Tällä velvoitteella tarkoitetaan harkitsevan ja järkevän toimijan käyttäytymistä, jolla pyritään välttämään vahinkoja. Jakelijoiden on pystyttävä osoittamaan markkinavalvontaviranomaisille, että ne ovat noudattaneet asiaankuuluvaa huolellisuutta⁽⁵⁹⁾.
- 2) Jakelijoiden⁽⁶⁰⁾ on ennen tuotteen asettamista saataville markkinoilla tarkastettava, että
 - a) tuotteissa on tarvittaessa CE-merkintä (jos niillä on siihen oikeus) tai muu lain edellyttämä merkintä
 - b) tuotteen mukana on tarvittavat tiedot (esim. käyttäjille tarkoitettut turvallisuusohjeet, EU:n vaatimustenmukaisuusvakuutus)

⁽⁵¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 2 artiklan 5 kohta.

⁽⁵²⁾ Tämän saattaa osoittaa tuotteessa ja/tai tuotteen mukana olevissa asiakirjoissa oleva nimi, rekisteröity tavaramerkki ja yhteysosoite.

⁽⁵³⁾ Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin 2 artiklan e alakohda.

⁽⁵⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä (postipalveludirektiivi) (EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14). Katso myös tämän tiedonannon 3.3.3 kohta, joka koskee postipalvelujen tarjoajia.

⁽⁵⁵⁾ Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin 2 artiklan f alakohta.

⁽⁵⁶⁾ Postipalveludirektiivi; katso myös tämän tiedonannon 3.3.3 kohta, joka koskee postipalvelujen tarjoajia.

⁽⁵⁷⁾ Katso komission tiedonannon C(2016) 1958 ”Sininen opas” 3.4 kohta, joka koskee jakelijoita ja alakohtaista lainsäädäntöä, joka on mukautettu päätöksen N:o 768/2008/EY R5 artiklan ”Jakelijoiden velvollisuudet” ja R7 artiklan ”Talouden toimijoiden tunnistetiedot” malliin (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:218:0082:0128:fi:PDF>).

⁽⁵⁸⁾ Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin 5 artiklan 2 kohta.

⁽⁵⁹⁾ Katso myös komission tiedonannon C(2016) 1958 ”Sininen opas” 3.4 kohta. ”Asiaankuuluvalla huolellisuudella” tarkoitetaan tietyissä olosuhteissa vaadittavaa arviointikykyä, varovaisuutta, huolellisuutta, päättäväisyyttä ja toiminnan tasoa. Jakelijan ”asiaankuuluvan huolellisuuden” velvoitteen noudattaminen voi sen vuoksi toteutua eri muodoissa riippuen olosuhteista, ja siihen voi esimerkiksi kuulua riskiperusteinen valvontajärjestelmä.

⁽⁶⁰⁾ Katso alaviite 57.

- c) merkintöjen, käyttöohjeiden ja muiden tuotteiden mukana olevien asiakirjojen kieltä koskevat vaatimukset täyttyvät ja
- d) valmistajan ja maahantuojan jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset täyttyvät.
- 3) Jakelijoiden ⁽⁶¹⁾ velvollisuutena on tehdä yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa. Tarvittaessa niiden on
- a) ryhdyttävä korjaaviin toimenpiteisiin, jos ne katsovat tai niillä on syytä uskoa, että tuote on vaatimustenvastainen tai vaarallinen ⁽⁶²⁾
- b) autettava markkinavalvontaviranomaisia tunnistamaan tuotteesta vastuussa oleva valmistaja tai maahantuoja ⁽⁶³⁾
- c) tehtävä yhteistyötä viranomaisten kanssa ja annettava perustellusta pyynnöstä kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, ja
- d) esitettävä markkinointivalvontaviranomaisille tunnistetiedot kaikista talouden toimijoista, jotka ovat toimittaneet niille tuotteita, ja kaikista talouden toimijoista, joille ne ovat toimittaneet tuotteita, kymmenen vuoden ajalta (yhdenmukaistettujen tuotteiden tapauksessa) alkaen siitä ajankohdasta, kun niille toimitettiin tuotteita tai ne toimittivat tuotteita.

Tämä tarkoittaa käytännössä, että edellä esitetyn mukaisesti jakelijoiksi katsottavien jakelupalvelujen tarjoajien olisi kyettävä tunnistamaan valmistaja sekä kaikki muut sähköisen toiminnan harjoittajat ja ottamaan näihin yhteyttä ⁽⁶⁴⁾. Lisäksi niiden olisi tehtävä yhteistyötä viranomaisten kanssa korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseksi ja käynnistettävä mahdollisuuksien mukaan korjaavia toimia (esimerkiksi keskeytettävä toimitus ottaessaan yhteyttä valmistajaan tai muuhun sähköisen toiminnan harjoittajaan).

Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 8 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaan jäsenvaltioiden viranomaiset voivat kohdistaa toimenpiteitä kaikkiin henkilöihin (muihin kuin yleisessä tuoteturvallisuusdirektiivissä tarkoitettuun tuottajaan tai jakelijaan), jos se osoittautuu tarpeelliseksi, jotta toimet tuotteen aiheuttamien vaarojen välttämiseksi toteutettaisiin yhteistyössä suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ⁽⁶⁵⁾.

3.3 Muut asiaankuuluvat toimijat

3.3.1 Unionin tullikoodeksin mukainen ilmoittaja

Ilmoittaja on henkilö, joka tekee tulli-ilmoituksen ⁽⁶⁶⁾. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää ilmoittajia tekemään yhteistyötä markkinavalvontatoimien suorittamiseksi.

Unionin tullikoodeksin 188 ja 189 artiklassa valtuutetaan tulliviranomaiset tarkastamaan tulli-ilmoitus ja täydentävät asiakirjat, varmistamaan annettujen tietojen oikeellisuus, vaatimaan tavaranhaltijaa toimittamaan muita asiakirjoja, tarkastamaan tavarat ja ottamaan näytteitä. Nämä toimet on suoritettava ilmoittajan vastuulla, ja ilmoittaja myös vastaa kustannuksista.

3.3.2 Verkkovälittäjinä toimivat palvelun tarjoajat

Talouden toimijat voivat myydä tuotteita suoraan kuluttajille tai muille loppukäyttäjille verkkokauppojen kautta ja voivat käyttää myös verkkoalustojen tarjoamia markkinapaikkoja ⁽⁶⁷⁾.

Sähköisen kaupankäynnin direktiivissä ⁽⁶⁸⁾ luodaan yleiset oikeudelliset puitteet sähköiselle kaupankäynnille EU:ssa. Siinä vahvistetut velvollisuudet koskevat muun muassa tuotteiden ja palvelujen verkkokauppiaita sekä verkkomainontayrityksiä,

⁽⁶¹⁾ Katso alaviite 57. Päätöksen N:o 768/2008/EY R31 malliartiklan mukaan talouden toimijan on lisäksi varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimenpiteet toteutetaan kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia. Talouden toimijan on tehtävä kaikin mahdollisin tavoin yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

⁽⁶²⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 5 artiklan 2 ja 3 kohta.

⁽⁶³⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 5 artiklan 2 kohta.

⁽⁶⁴⁾ Katso alaviite 13.

⁽⁶⁵⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 8 artiklan 2 kohta.

⁽⁶⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1). Unionin tullikoodeksin 4 artiklan 15 kohdassa määritellään, että ilmoittajalla tarkoitetaan henkilöä, joka antaa tulli-ilmoituksen omista nimissään, tai henkilöä, jonka nimissä kyseinen ilmoitus annetaan.

⁽⁶⁷⁾ Jotkut yritykset tarjoavat sekä verkkovälittäjäpalveluja että jakelupalveluja. Niiden velvollisuudet on otettava kussakin tapauksessa huomioon riippuen niiden toiminnan laajuudesta.

⁽⁶⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

jos ne ovat kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvan tietoyhteiskunnan palvelun⁽⁶⁹⁾ tarjoajia. Sähköisen kaupankäynnin direktiiviä täydentää muu EU:n lainsäädäntö, erityisesti EU:n kuluttaja- ja markkinointilainsäädäntö⁽⁷⁰⁾.

Sähköisen kaupankäynnin direktiivissä myös yhdenmukaistetaan poikkeukset, jotka koskevat vastuuta kolmansien osapuolten sisällöstä ja joita sovelletaan välittäjinä toimiviin tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajiin. Tätä varten siinä kuvataan kolme eri palveluluokkaa, joista säilytys (hosting) on tuoteturvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden näkökulmasta tärkein⁽⁷¹⁾. Säilytyspalvelussa välittäjänä toimiva palvelun tarjoaja, esimerkiksi verkkomarkkinapaikka tai verkkoalusta⁽⁷²⁾, vain varastoi passiivisesti palvelimellaan ja asettaa yleisön saataville tietoa, jota palvelun vastaanottaja, kuten tuotteiden verkkokauppias, toimittaa.

Välittäjinä toimivat palvelun tarjoajat, jotka harjoittavat säilytystoimintaa, voivat tietyin edellytyksin vapautua vastuusta⁽⁷³⁾ niiden verkkoja käyttävien kolmansien osapuolten toimittamien laittomien tietojen osalta tai kolmansien osapuolten käynnistämien laittomien toimien, kuten tekijänoikeutta tai tavaramerkkiä loukkaavien tietojen tai sopimattomien kaupallisten menettelyjen, osalta. Sähköisen kaupankäynnin direktiivissä ei määritellä laittomien tietojen tai laittoman toiminnan käsitettä. Unionin yhdenmukaistamislainsäädännön ja yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin mukaan tämä käsite voi kattaa myös vaarallisten tai vaatimustenvastaisten tuotteiden tarjoamisen⁽⁷⁴⁾.

Vapautus vastuusta edellyttää kuitenkin erityisestöjen täyttymistä. Sitä sovelletaan ainoastaan silloin, jos välittäjänä toimiva palvelun tarjoaja ei ole tosiasiallisesti tietoinen laittomasta toiminnasta tai säilytettävien tietojen laittomasta luonteesta tai toimii viipymättä tietojen poistamiseksi tai niihin pääsyn estämiseksi saatuaan tiedon tällaisista seikoista (esimerkiksi riittävän täsmällisen ja perustellun ilmoituksen⁽⁷⁵⁾) perusteella. Jos säilytyspalvelujen tarjoajat eivät täytä näitä edellytyksiä, ne eivät saa vapautusta vastuusta, jolloin niitä voidaan pitää vastuussa säilyttämästään sisällöstä.

Sähköisen kaupankäynnin direktiivissä säädetty vapautus vastuusta ei estä jäsenvaltioita vahvistamasta menettelyjä, joita sovelletaan tietojen poistamiseen tai niihin pääsyn estämiseen⁽⁷⁶⁾.

Myös tuomioistuin tai hallintoviranomainen voi jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmän mukaisesti vaatia tietopalvelujen tarjoajaa lopettamaan tai estämään väärinkäytökset poistamalla kolmannen osapuolen sisällön ja/tai estämään väitettyjen väärinkäytösten toistumisen tulevaisuudessa⁽⁷⁷⁾. Tässä yhteydessä viranomaiset voivat asettaa erityisiä valvontavaatimuksia edellyttäen, että ne ovat laajuudeltaan tämän ilmoituksen B osan 5.2 kohdassa kuvatulla tavalla kohdennettuja.

⁽⁶⁹⁾ Katso teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1) 1 artikla; määritelmä kattaa kaikki etäpalveluina sähköisessä muodossa palvelun vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä toimitettavat palvelut, joista tavallisesti maksetaan korvaus.

⁽⁷⁰⁾ Katso sähköisen kaupankäynnin direktiivin 1 artiklan 3 kohta. Direktiivejä, kuten kuluttajan oikeuksista 25 päivänä lokakuuta 2011 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/83/EU (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 4) ja sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annettua direktiiviä 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22) sovelletaan kaikkiin talouden toimijoihin, jotka katsotaan elinkeinonharjoittajiksi ja jotka harjoittavat kuluttajiin kohdistuvaa kaupallista toimintaa, myös sähköisen kaupankäynnin muodossa. Direktiivin 2005/29/EY soveltamista koskevissa komission ohjeissa selvitetään, että kun kyseessä ovat kolmantena osapuolena olevat alustalla toimivat talouden toimijat, alustan olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joiden avulla kolmantena osapuolena olevat elinkeinonharjoittajat voivat noudattaa EU:n kuluttaja- ja markkinointilainsäädännön ja/tai tuoteturvallisuuslainsäädännön vaatimuksia (esimerkiksi CE-merkintöjen, vaadittavien varoitusten, tietojen ja merkintöjen ilmoittaminen verkkosivustolla sovellettavan lainsäädännön mukaisesti). Alakohtainen lainsäädäntö voi sisältää myös verkkokauppaa koskevia merkintävaatimuksia, kuten komission delegoitu asetus (EU) N:o 518/2014 verkossa myytävien energiaan liittyvien tuotteiden osalta. Komission ohjeet direktiivin 2005/29/EY soveltamista varten, 25.5.2016, SWD(2016) 163 final, ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/consumer-marketing/files/ucp_guidance_en.pdf, katso erityisesti sivut 75–76.

⁽⁷¹⁾ Muita sähköisen kaupankäynnin direktiivissä kuvattuja toimintoja ovat 1) ”pelkkä siirtotoiminta”, kuten (palvelun vastaanottajan toimittamien) tietojen siirtäminen tai yhteyden tarjoaminen viestintäverkkoon (esim. internetyhteyden tarjoajat), ja 2) ”välimuistiin tallentaminen”, kuten tiedonsiirron tehostaminen esimerkiksi monistamalla tietokanta, joka kopioi alkuperäisen palvelimen sisällön, millä varmistetaan laaja kattavuus.

⁽⁷²⁾ Jotkut talouden toimijat harjoittavat monia erilaisia toimintoja. Ne voivat säilytyspalvelujen tarjoamisen ohella käydä myös kauppaa omalla nimellään ja tarjota muita sähköiseen kaupankäyntiin liittyviä palveluja. Toimivaltaisten viranomaisten on aina päätettävä kussakin tapauksessa erikseen, mihin luokkaan talouden toimijan tai verkkosivuston on katsottava kuuluvan.

⁽⁷³⁾ Sähköisen kaupankäynnin direktiivin 14 artikla.

⁽⁷⁴⁾ Jos tällainen tarjoaminen on katsottava laittomaksi.

⁽⁷⁵⁾ Unionin tuomioistuin täsmensi asiassa C-324/09, L'Oréal v. eBay, että olennainen kysymys vastuusta vapauttamisen edellytysten kannalta oli se, oliko eBayn tiedossa tosiasioita tai olosuhteita, joiden perusteella toiminnan laittomuus oli ilmeistä (120–123 kohta).

⁽⁷⁶⁾ Sähköisen kaupankäynnin direktiivin 14 artiklan 3 kohta ja johdanto-osan 46 kappale.

⁽⁷⁷⁾ Sähköisen kaupankäynnin direktiivin 14 artiklan 3 kohta ja johdanto-osan 47 kappale.

Nykyisen oikeusperustan mukaan jäsenvaltiot eivät kuitenkaan saa asettaa verkossa toimiville välittäjille, kuten säilytyspalvelujen tarjoajille, yleistä velvoitetta valvoa sisältöä tai pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita.

Näin ollen kansalliset viranomaiset eivät esimerkiksi voi asettaa kyseisille välittäjille yleistä velvoitetta valvoa aktiivisesti koko verkkoliikennettä ja pyrkiä saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia seikkoja, kuten vaatimustenvastaisten tai vaarallisten tuotteiden tarjoamista myyntiin ⁽⁷⁸⁾. Unionin tuomioistuin on täsmentänyt tätä asiaa ⁽⁷⁹⁾.

Sähköisen kaupankäynnin direktiivin säännöksiä sovelletaan yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin, asetuksen (EY) N:o 765/2008 ja asiaa koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön soveltamiseen perustuvien markkinavalvontatoimien yhteydessä tapauksissa, joissa verkkovälittäjinä toimivien palvelun tarjoajien välityksellä myydään vaarallisia ja/tai vaatimustenvastaisia tuotteita. Riippumatta mahdollisista verkkovälittäjinä toimivien palvelun tarjoajien vastaisista toimenpiteistä markkinavalvontaviranomaisten olisi toteutettava markkinavalvontaa yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin, asetuksen (EY) N:o 765/2008 ja asiaa koskevan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön sovellettavien säännösten perusteella ja kohdistettava sitä myös toimitusketjussa oleviin toimijoihin (yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin osalta tapauksesta riippuen esimerkiksi tuottajaan tai jakelijaan ⁽⁸⁰⁾). Markkinavalvontaviranomaiset voivat arvioida, mikä on kussakin tilanteessa sopivin toimenpide, kun noudatetaan suhteellisuusperiaatetta. Tässä olisi otettava huomioon riskitaso, talouden toimijan tunnistettavuus, kiireellisyys ja se, onko tiettyyn tuotteeseen kohdistettu aikaisemmin vastatoimenpiteitä ⁽⁸¹⁾.

3.3.3 Postipalvelujen tarjoajat

Postipalveludirektiivin soveltamisalaan eivät kuulu rajoitusten alaiset eivätkä kielletyt tavarat. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää postipalvelujen tarjoamista koskevia ehtoja taatakseen olennaisten vaatimusten noudattamisen. Esimerkkinä niistä on verkon turvallisuus vaarallista tavaraa kuljettaessa ⁽⁸²⁾. Koska postipalvelujen on taattava kirjesalaisuus ja toimittamiensa kirjelijätysten salassapito, ne eivät periaatteessa ole vastuussa toimittamastaan sisällöstä. Postipalvelujen tarjoajien toimintaan voi kuitenkin vaikuttaa tuotevalvonta, kun tulliviranomaiset voivat avata ja tarkastaa kolmansista maista tilattuja tuotteita sisältäviä paketteja, joihin sovelletaan tullimenettelyjä ⁽⁸³⁾.

B osa. VERKOSSA MYYTÄVIEN TUOTTEIDEN MARKKINAVALVONNAN KÄYTÄNNÖN NÄKÖKOHTIA

Tässä osassa annetaan jäsenvaltioiden viranomaisille ohjeita ja esimerkkejä hyvistä käytännöistä, jotka koskevat verkossa EU:n kuluttajille tai muille loppukäyttäjille tarjottavien tuotteiden markkinavalvontaa pääasiassa nykykäytännön pohjalta ⁽⁸⁴⁾.

1. Markkinavalvonnan yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden viranomaisten on pidettävä mielessä tietyt periaatteet, kun ne toteuttavat sekä perinteisten että verkko-markkinoiden valvontaan sovellettavia markkinavalvontatoimia.

⁽⁷⁸⁾ Sähköisen kaupankäynnin direktiivin 15 artikla.

⁽⁷⁹⁾ Ks. esimerkiksi asia C-70/10, SABAM v. Scarlet, ja asia C-360/10, SABAM v. Netlog, joissa unionin tuomioistuin totesi, että ”sähköisen kaupankäynnin direktiivi, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tietyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (tekijänoikeusdirektiivi) (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10) ja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/48/EY (noudattamisen varmistamista koskeva direktiivi) (EUVL L 195, 2.6.2004, s. 16), luettuina yhdessä ja tulkittuina niiden vaatimusten valossa, joita asiaa koskevien perusoikeuksien suojaamisesta aiheutuu, on tulkittava niin, että ne ovat esteenä sille, että kansallinen tuomioistuin määrää hosting-palveluiden tarjoajan ottamaan käyttöön suodatusjärjestelmän, joka koskee sen palveluiden käyttäjien sen palvelimille tallentamia tietoja, jota sovelletaan erotuksesta kaikkiin käyttäjiin, jota sovelletaan ennakolta, joka toteutetaan täysin hosting-palveluiden tarjoajan omalla kustannuksella, jolle ei ole asetettu ajallista rajoitusta ja joka pystyy tunnistamaan sellaiset sähköiset tiedostot, jotka sisältävät musiikkiteoksen, elokuvateoksen tai audiovisuaalisen teoksen, jota koskevien immateriaalioikeuksien haltija määräästä vaatinut väittää olevansa, mainittujen teosten sellaisen yleisön saataville saattamisen estämiseksi, joka loukkaa tekijänoikeutta”.

⁽⁸⁰⁾ Katso yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 8 artiklan 4 alakohta.

⁽⁸¹⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 8 artiklan 2 kohta ja 18 artiklan 1 kohdan 2 ja 3 alakohta. Asetuksen (EY) N:o 765/2008 18 artiklan 4 kohta, 19 artiklan 1 kohta, 20 artiklan 2 kohta ja 21 artikla.

⁽⁸²⁾ Postipalveludirektiivin 9 artikla ja 2 artiklan 19 kohta.

⁽⁸³⁾ Katso unionin tullikoodeksin 46, 188 ja 189 artikla.

⁽⁸⁴⁾ Joitakin viranomaiskäytäntöjä kuvataan asiakirjassa ”Study on Good Practice in Market Surveillance Activities related to Non-Food Consumer Products sold Online” ja sen liitteessä osoitteessa <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8723/attachments/1/translations/en/renditions/native> ja <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8724/attachments/1/translations/en/renditions/native>

Suhteellisuusperiaatteen⁽⁸⁵⁾ mukaan viranomaisten on toteutettava toimenpiteitä tavalla, joka on oikeassa suhteessa tuotteesta aiheutuvan vaaran vakavuuteen⁽⁸⁶⁾ ja/tai vaatimustenvastaisuuden vakavuuteen⁽⁸⁷⁾. Ennalta varautumisen periaate on samalla otettava huomioon asianmukaisella tavalla.

Lisäksi markkinavalvonnan olisi kohdistuttava ensisijaisesti toimitusketjun tärkeimpiin toimijoihin ja vaadittava korjaavia toimia etenkin niiltä (joko valmistajilta/tuottajilta tai maahantuojilta), jotka ovat vastuussa tuotteen saattamisesta unionin markkinoille. Vaatimus olisi esitettävä ennen tai samanaikaisesti kuin toimenpiteet kohdistetaan toimitusketjussa jäljempänä olevaan jakelijaan.

Eri jäsenvaltioiden viranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä tehokkaan markkinavalvonnan toteuttamiseksi⁽⁸⁸⁾. Tämä on erityisen tärkeää, kun kyseessä on rajat ylittävä sähköinen kaupankäynti.

2. Verkkomarkkinoiden valvonnan strategia ja suunnittelu

Jäsenvaltioiden viranomaisten on hyvä varmistaa markkinavalvontatoimien tehokas organisointi laatimalla markkinavalvontastrategia verkossa myytäväksi tarjottaville tuotteille. Näin ne voivat tasapainottaa keskenään monien erilaisten verkossa tarjottavien tuotteiden valvontaan liittyvät tehtävänsä ja tarkastusten tekemiseen käytettävissä olevat resurssit. Strategiassa olisi vahvistettava valvontatoimien painopisteet ja osoitettava resursseja niiden mukaan. Siinä olisi otettava huomioon, että jäsenvaltioiden viranomaiset voivat suorittaa markkinavalvontaa sekä ennalta että jälkikäteen.

Suorittaessaan markkinavalvontaa ennalta viranomaiset valvovat tiettyjä tuoteluokkia tai tiettyjä talouden toimijoita oma-aloitteisesti ja riskeihin liittyvien kriteerien perusteella. Markkinavalvontaviranomaisten olisi priorisoitava valvontaa ottamalla sen kohteeksi omalla toimivalta-alueellaan eniten haittaa aiheuttavat talouden toimijat.

Jäsenvaltion viranomaisten jälkikäteen suorittama markkinavalvonta tapahtuu sen jälkeen, kun ne ovat saaneet tietoa vaarallisten ja/tai vaatimustenvastaisten tuotteiden tarjonnasta verkossa. Markkinavalvontaa voidaan toteuttaa jälkikäteen käyttämällä monia erilaisia tietolähteitä. Tehokas tapa jälkikäteen tehtävän valvonnan suorittamiseen on tarkastaa, myydäänkö verkossa vaarallisille non-food-tuotteille tarkoitettussa EU:n ennakkovaroitusjärjestelmässä ilmoitettuja vaarallisia tuotteita⁽⁸⁹⁾. Muita tähän tarkoitukseen sopivia tietolähteitä ovat muun muassa Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) maailmanlaajuisesti toimiva palautettujen tuotteiden portaali⁽⁹⁰⁾, kuluttajavalitukset ja muilta viranomaisilta, talouden toimijoilta ja tiedotusvälineiltä saadut tiedot.

3. Verkossa myytävien tuotteiden markkinavalvonnan järjestäminen

Verkossa myytävien tuotteiden valvonta edellyttää tiettyjä käytännön muutoksia perinteisiin tapoihin, joilla jäsenvaltioiden viranomaiset organisoivat markkinavalvontaa.

Joidenkin jäsenvaltioiden kokemusten perusteella keskusyksikköjen nimeäminen verkossa myytävien vaarallisten ja vaatimustenvastaisten tuotteiden valvontaan ja jäljittämiseen voi auttaa varmistamaan markkinavalvontaviranomaisten käytettävissä olevien resurssien tehokkaan käytön⁽⁹¹⁾⁽⁹²⁾. Kun verkkovalvontayksikkö on tunnistanut vaarallisia ja vaatimustenvastaisia tuotteita ja asianomaisen talouden toimijan, toimivaltaiset tarkastajat voivat suorittaa jatkotoimet.

Verkkokaupan tarkastajilla olisi oltava erityistietämystä ja -tietoisuutta verkkoympäristöstä ja verkossa tehtävistä tutkimuksista, jotta he voivat havaita tehokkaasti vaaralliset ja vaatimustenvastaiset tuotteet. Tässä yhteydessä erityisten yhdenmukaistettujen toimintamenettelyjen ja ohjeiden laatiminen verkossa myytävien tuotteiden jäsenvaltioissa suoritettavaa markkinavalvontaa varten voi

— auttaa markkinavalvojia tallentamaan verkossa tehtäviin tutkimuksiin liittyviä olennaisia tietoja siten, että ne ovat löydettävissä yhdestä paikasta jäsennellysti

⁽⁸⁵⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 18 artiklan 4 kohdan ja yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 8 artiklan 2 kohdan perusteella.

⁽⁸⁶⁾ Yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 8 artiklan 2 kohta.

⁽⁸⁷⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 18 artiklan 4 kohta, 19 artiklan 1 kohta, 20 artiklan 2 kohta ja 21 artikla.

⁽⁸⁸⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 24 artiklassa veloitetaan viranomaiset antamaan pyynnöstä apua ja vaihtamaan tietoja ja asiakirjoja. Katso myös tuotteiden sisämarkkinoita käsittelevän asiantuntijaryhmän hyväksymä asiakirja 2015-IMP-MSG-02rev03 "Market Surveillance and Conformity Assessment Policy" <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/17108/attachments/1/translations/en/renditions/native>

⁽⁸⁹⁾ http://ec.europa.eu/consumers/consumers_safety/safety_products/rapex/index_en.htm

⁽⁹⁰⁾ <http://globalrecalls.oecd.org/>

⁽⁹¹⁾ Jäsenvaltioiden käytäntö: asiakirjassa "Study on Good Practice in Market Surveillance Activities related to Non-Food Consumer Products sold Online" olevat tapaukset 5 ja 6 – <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8723/attachments/1/translations/en/renditions/native> ja <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8724/attachments/1/translations/en/renditions/native>

⁽⁹²⁾ Tällaiset yksiköt voisivat esimerkiksi järkipäristää markkinavalvontaa tarkastamalla samanaikaisesti eri säädösten vaatimusten (esim. tuoteturvallisuutta ja energiamerkintää koskevien vaatimusten) täyttymisen.

— parantaa markkinavalvojen toiminnan tehokkuutta⁽⁹³⁾.

Tämän täydentämiseksi jäsenvaltioiden viranomaisten olisi järjestettävä koulutusta ja vaihdettava keskenään ja Euroopan komission kanssa tietoja verkossa tehtäviin tutkimuksiin liittyvistä parhaista käytännöistä.

Verkossa tehtävillä tutkimuksilla, jotka liittyvät tuoteturvallisuuslainsäädännön täytäntöönpanoon ja kuluttajien taloudellisten etujen toteuttamista koskevaan lainsäädäntöön⁽⁹⁴⁾, on monia yhteisiä piirteitä. Niiden kohteena ovat usein samantyyppiset verkkosivustot tai jopa samat talouden toimijat. Sen vuoksi voi olla tehokasta, että samat keskusyksiköt tekevät kumpaankin alaan liittyvät verkossa tehtävät tutkimukset. Voi olla tarkoituksenmukaista antaa vastuu kummastakin politiikan alasta samalle jäsenvaltion viranomaiselle, ja näin tehdäänkin nykyään valtaosassa jäsenvaltioita. Yhdellä kuluttajapolitiikan alalla laaditut ohjeet voivat olla käyttökelpoisia muillakin politiikan aloilla, koska verkossa tehtävät tutkimukset ovat keskenään samankaltaisia.

4. Verkossa tehtävien tutkimusten erityispiirteet ja -tarpeet

Asianmukaisen markkinavalvontastrategian, -suunnittelun ja -järjestelyjen laatiminen verkkovalvontaa varten tehostaa jäsenvaltioiden viranomaisten verkossa tekemiä tutkimuksia. Verkossa tehtäviä tutkimuksia toteutettaessa on otettava huomioon eräät erityispiirteet ja -tarpeet.

Viranomaisten mahdollisuudet saada käyttöönsä fyysisiä tuotteita ovat verkossa tehtävissä tutkimuksissa varsin erilaiset kuin perinteisissä toimitusketjuissa tehtävissä tutkimuksissa. Verkossa tehtävissä tutkimuksissa viranomaisten on tarkistettava tuotteita tarjoavilla verkkosivuilla olevat tiedot. Jos niillä on tuotteen vaatimustenmukaisuutta koskevia epäilyjä, niiden on otettava näytteitä. Perinteisissä toimitusketjuissa viranomaiset voivat saada tuotenäytteitä suhteellisen helposti jakeluketjusta. Näin ei kuitenkaan ole verkkotuotteiden yhteydessä. Jos kyseisessä jäsenvaltiossa on käytettävissä tuotevarasto, näytteenotto voi olla yksinkertaista. Jos tuotevarasto on käytettävissä vain jossain toisessa jäsenvaltiossa, olisi tehtävä rajat ylittävää yhteistyötä näytteiden saamiseksi testausta varten tai olisi sovittava, että testit tehdään siellä, missä tuotteet ovat. Viranomaisten on myös hankittava tuotenäytteitä verkosta. Tätä varten jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaiset voisivat käyttää niin sanottua haamuasiointia, sillä tutkinnassa on etua siitä, että viranomaiset hankkivat näytteitä nimettöminä tavallisten asiakkaiden tapaan⁽⁹⁵⁾.

Toinen merkittävä ero verkossa ja perinteisissä toimitusketjuissa tehtävien tutkimusten välillä liittyy vastuussa olevien talouden toimijoiden löytämiseen, jotta niiltä voidaan pyytää lisätietoa, ottaa näytteitä ja suorittaa muita markkinavalvontatoimia. Jos tietoja ei ole helposti saatavilla, tuotteita verkossa tarjoavien talouden toimijoiden löytäminen voi olla haasteellisin osa verkossa tehtäviä tutkimuksia. Sen vuoksi markkinavalvontaviranomaisten olisi saatavilla olevien välineiden avulla pyydettävä talouden toimijoiden tunnistamiseen tarvittavia tietoja asianomaisista tietolähteistä, joita ovat esimerkiksi internetpalvelujen tarjoajat, verkkotunnusrekisterit⁽⁹⁶⁾, maksupalvelujen tarjoajat, välittäjät (esimerkiksi alustat) ja jakelupalvelujen tarjoajat.

Pyrkinessään saamaan tietoja jostain tietystä talouden toimijasta markkinavalvontaviranomaisten on otettava huomioon henkilötietojen suojaa koskevat säännöt (katso tietosuojadirektiivi⁽⁹⁷⁾ ja 25. toukokuuta 2018 alkaen yleinen tietosuojasetus⁽⁹⁸⁾ sekä sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi⁽⁹⁹⁾). Jäsenvaltioiden viranomaisten on noudatettava sovellettavia sääntöjä. Sen vuoksi on suotavaa, että toimivaltaiset kansalliset tietosuojavalvontaviranomaiset tarkastavat kyseiset menettelyt⁽¹⁰⁰⁾.

⁽⁹³⁾ Jäsenvaltioiden käytäntö: asiakirjassa ”Study on Good Practice in Market Surveillance Activities related to Non-Food Consumer Products sold Online” olevat tapaukset 3 ja 4 – <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8723/attachments/1/translations/en/renditions/native> ja <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8724/attachments/1/translations/en/renditions/native>

⁽⁹⁴⁾ http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/index_en.htm

⁽⁹⁵⁾ Jäsenvaltioiden käytäntö: asiakirjassa ”Study on Good Practice in Market Surveillance Activities related to Non-Food Consumer Products sold Online” oleva tapaus 11 – <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8723/attachments/1/translations/en/renditions/native> ja <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8724/attachments/1/translations/en/renditions/native>

⁽⁹⁶⁾ Luettelo verkkotunnusrekistereistä on osoitteessa <http://www.iana.org/domains/root/db>

⁽⁹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (tietosuojadirektiivi) (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽¹⁰⁰⁾ On syytä todeta, että tämän asiakirjan tarkoituksena ei ole käsitellä tyhjentävästi kaikkia asiaan liittyviä EU:n lainsäädännön mukaisia tietosuojavaatimuksia.

Verkossa tehtävien tutkimusten aikana jäsenvaltioiden viranomaisten on mahdollisesti myös kerättävä asianmukaista näyttöä vaarallisista ja vaatimustenvastaisista tuotteista. Näytön keräämiseen käytettävissä menetelmissä olisi otettava huomioon, että verkossa olevia tietoja voidaan muuttaa hetkessä ja poistaa internetistä. Erilaisia käytettävissä olevia tekniisiä työkaluja käyttämällä voidaan varmistaa, että verkossa tehtäviin tutkimuksiin liittyvät todisteet kirjataan ja tallennetaan asianmukaisesti ja että niitä voidaan käyttää mahdollisissa tulevaisuuden menettelyissä.

5. Verkossa myytäviin tuotteisiin liittyvät korjaavat toimet

Jäsenvaltioiden viranomaisten on suoritettava korjaavia toimia, jotka kohdistetaan verkossa myytäviin vaarallisiin ja vaatimustenvastaisiin tuotteisiin. Rajat ylittävissä tapauksissa tämä voi edellyttää yhteistyötä muilta viranomaisilta kuin asianomaisen jäsenvaltion viranomaisilta.

5.1 Talouden toimijan sijainnin mukaiset korjaavat toimet

Kansallisten markkinavalvontaviranomaisten täytäntöönpanovaltuudet kattavat ainoastaan niiden toimivalta-alueet. Sen vuoksi kansallisten viranomaisten mahdollisuudet suorittaa korjaava toimi ja korjaavan toimen tehokkuus vaihtelevat sen mukaan, mihin talouden toimija on sijoittautunut. Tässä kohdassa kuvataan, mitä toimia jäsenvaltioiden viranomaiset voivat toteuttaa sen mukaan, mihin vaarallisia ja vaatimustenvastaisia tuotteita toimittava tunnistettu talouden toimija on sijoittautunut ja miten viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä.

5.1.1 Talouden toimija on sijoittautunut viranomaisen toimivalta-alueelle

Jos talouden toimija on sijoittautunut viranomaisen toimivalta-alueelle, viranomaisen voi toteuttaa toimivaltaansa perustuvia toimia. Tunnistettuaan talouden toimijan viranomaisen voi vaatia siltä kaikkia vaatimustenmukaisuuden osoittavia asiakirjoja (esimerkiksi EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen, oleelliset tekniset asiakirjat, testausselostet jne.) ja suorittaa vaadittavat korjaavat toimet ⁽¹⁰¹⁾.

5.1.2 Talouden toimija on sijoittautunut EU:hun, mutta viranomaisen toimivalta-alueen ulkopuolelle

Jos verkossa tapahtuvassa valvonnassa käy ilmi, että verkkomyyjä, joka on sijoittautunut EU:hun, mutta tutkivan viranomaisen toimivalta-alueen ulkopuolelle, tarjoaa vaarallisia ja vaatimustenvastaisia tuotteita, kansallisten viranomaisten olisi ensiksi otettava yhteyttä suoraan asianomaisiin talouden toimijoihin saadakseen tutkintaa varten tarvittavia tietoja tai vaadittava korjaavia toimia vaatimustenvastaisuuden toteamisen jälkeen ⁽¹⁰²⁾.

Jos talouden toimija ei tee yhteistyötä, kansalliselle viranomaiselle suositellaan rajat ylittävän yhteistyön käyttämistä seuraavalla tavalla ⁽¹⁰³⁾:

- jos maan A markkinavalvontaviranomainen tarvitsee tietoa saadakseen valmiiksi vaatimustenmukaisuuden arvioinnin maassa B olevista talouden toimijoista eikä talouden toimija vastaa asiakirjoja koskevaan vaatimukseen, maan A markkinavalvontaviranomainen voi pyytää apua maan B markkinavalvontaviranomaiselta ⁽¹⁰⁴⁾
- jos talouden toimija ei vapaaehtoisesti suorita korjaavaa toimenpiteitä, maan A markkinavalvontaviranomaisen on määrä ⁽¹⁰⁵⁾ i) suorittaa välttämättömät toimenpiteet, jotka koskevat kyseisen viranomaisen toimivalta-alueella verkossa saataville asetettuja tuotteita riippumatta siitä, että talouden toimija on sijoittautunut maahan B ⁽¹⁰⁶⁾ ja ii) ilmoittaa tarvittaessa toimenpiteistä yleiseurooppalaisen markkinavalvonnan tiedotus- ja viestintäjärjestelmän ⁽¹⁰⁷⁾ / vaarallisille non-food-tuotteille tarkoitettun EU:n ennakkovaroitusjärjestelmän (RAPEX) välityksellä. Muiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisten odotetaan toteuttavan jatkotoimenpiteitä ja ilmoittavan niistä RAPEX-järjestelmään ja/tai suojalausekemenettelyyn. Erityisesti maan B markkinavalvontaviranomaisen odotetaan ottavan yhteyttä valmistajaan / EU:n maahantuojaan ja vaativan korjaavaa toimenpiteitä kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta ⁽¹⁰⁸⁾.

⁽¹⁰¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 19 artiklan 1 kohta ja 21 artikla.

⁽¹⁰²⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 19 artiklan 2 kohdan mukaan markkinavalvontaviranomaisten on toteutettava yhteistyössä talouden toimijoiden kanssa toimia, joilla voidaan pienentää kyseisten toimijoiden saataville asettamista tuotteista aiheutuvia riskejä. Päätöksen N:o 768/2008/EY R2 artiklan 8 kohdan, R4 artiklan 7 kohdan ja R5 artiklan 4 kohdan malliin mukautettu alakohtainen lainsäädäntö sisältää yleisen velvoitteen, jonka mukaan asianomaisten talouden toimijoiden on toteutettava korjaavia toimenpiteitä tuotteiden saattamiseksi vaatimusten mukaisiksi, jos ne katsovat tai niillä on syytä uskoa, että tuote ei ole sovellettavan unionin yhdenmukaistamislaainsäädännön vaatimusten mukainen. Päätöksen N:o 768/2008/EY R31 artiklan malliin mukautetussa alakohtaisessa lainsäädännössä säädetään lisäksi, että talouden toimijan on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimet toteutetaan kaikkien asianomaisten tuotteiden osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

⁽¹⁰³⁾ <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/17108/attachments/1/translations/en/renditions/native>

⁽¹⁰⁴⁾ Oikeusperusta tällaiselle keskinäiselle avunannolle vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 765/2008 24 artiklan 2 kohdassa.

⁽¹⁰⁵⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 19 artiklan 3 kohta; alakohtainen lainsäädäntö mukautettu päätöksen N:o 768/2008/EY R31 artiklan 4 kohdan malliin.

⁽¹⁰⁶⁾ Tällä ei rajoiteta mahdollisuutta toteuttaa samanaikaisesti toimenpiteitä, jotka koskevat sen omaan maahan sijoittautuneita jakelijoita ja joilla on määrä sallia toimenpiteiden kohdistaminen niiden alueella fyysisesti sijaitseviin yritysosiin.

⁽¹⁰⁷⁾ <https://webgate.ec.europa.eu/icsms/>

⁽¹⁰⁸⁾ Yleisen tuoteturvallisuudirektiivin 12 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 765/2008 22 artiklan mukaisesti sekä unionin suojamenettelyn mukaisesti alakohtaisessa lainsäädännössä tai säännöksissä, jotka on mukautettu päätöksen N:o 768/2008/EY R31 artiklan 6 ja 8 kohdan malliin.

Jos tarvitaan rajat ylittävää yhteistyötä, komissio mahdollistaa yhteistyön toimittamalla asianomaisen jäsenvaltion viranomaisten yhteystietoluettelon ⁽¹⁰⁹⁾.

5.1.3 Talouden toimija on sijoittautunut EU:n ulkopuolelle

Jos talouden toimija on sijoittautunut EU:n ulkopuolelle, jäsenvaltion viranomaisilla on tiettyjä mahdollisuuksia panna täytäntöön sen vastaisia toimia. Näille talouden toimijoille olisi tiedotettava, että EU:n kuluttajille verkossa myytäväksi tarjottavien tuotteiden on oltava EU:n vaatimusten mukaisia. Niille olisi tiedotettava myös niiden velvollisuuksista ja niitä olisi vaadittava korjaamaan vaatimustenvastaisuudet. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sulkea verkkosivut, joilla tarjotaan vaarallisia tai vaatimustenvastaisia tuotteita. Erityisesti yleisen tuoteturvallisuusdirektiivin 8 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus toteuttaa asiaan liittyviä erityistoimenpiteitä. Asetuksen (EY) N:o 765/2008 16 artiklan 2 kohdan mukaan markkinavalvontaviranomaiset voivat vastaavasti toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet, joilla tuotteet poistetaan markkinoilta tai kielletään tai niiden saatavuutta markkinoilla rajoitetaan.

Yhteistyö muiden lainkäyttöalueiden viranomaisten kanssa voi tarjota välineitä tällaisten tapausten käsittelyyn. Sen vuoksi jäsenvaltioita kehoitetaan pyrkimään yhteistyöhön kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Jäsenvaltioita kehoitetaan ilmoittamaan komissiolle tällaisista yhteistyötoimista. Tämä on tärkeää erityisesti, jos toimien koordinointi EU:n tasolla on tarpeen yhteistyön mahdollistamiseksi tutkimuksissa, jotka koskevat EU:n kuluttajille tai muille loppukäyttäjille verkossa tarjottavien tuotteiden turvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta. Jäsenvaltioiden olisi täsmennettävä ennakkovaroitusjärjestelmän kautta toimitettavissa vaarallisten tuotteiden ilmoituksissa, oliko tuote myyty verkossa kolmannelta maasta ja minkä verkkokaupan tai verkkoalustan kautta.

Tuoteturvallisuuden alan kansainvälisen yhteistyön puitteet on jo luotu Kiinaa koskevassa RAPEX-järjestelmässä, joka on perustettu Euroopan komission yksiköiden ja Kiinan kansantasavallan laadunvalvonta-, tarkastus- ja karanteenihallintoviranomaisen (AQSIQ) välille ⁽¹¹⁰⁾.

Kun verkossa myytäväksi tarjottavat tuotteet tulevat EU:hun kolmansista maista, olisi pyrittävä myös markkinavalvontaviranomaisten ja tullin väliseen yhteistyöhön, jotta tuotteiden toimituksia voidaan tarkastaa ja pysäyttää rajalla ⁽¹¹¹⁾ ⁽¹¹²⁾. Tämä on ratkaisevan tärkeää silloin, kun toimitus saapuu EU:n ulkopuolelta suoraan EU:ssa olevalle asiakkaalle ilman EU:ssa toimivaa talouden toimijaa.

5.2 Verkossa myytävälle tuotteelle ominaiset korjaavat toimet

Kun tuotteita tarjotaan myytäväksi verkossa, kansallisessa lainsäädännössä voidaan joissakin tapauksissa sallia, että markkinavalvontaviranomaiset vaativat verkkovälittäjinä toimivilta palvelun tarjoajilta (esimerkiksi säilytyspalvelujen tarjoajilta, kuten verkkoalustoilta) erityisiä korjaavia toimia vaatimustenvastaisia ja vaarallisia tuotteita koskevien tietojen poistamiseksi näiden verkkosivuilta tai niihin pääsyn estämiseksi. Tämä käsittää tapaukset, joissa myyjät ovat sijoittautuneet EU:n ulkopuolelle. Tästä menettelystä käytetään nimitystä "ilmoitusmenettely ja toteutettavat toimenpiteet" (notice and action procedure) ⁽¹¹³⁾.

Vaikka sähköisen kaupankäynnin direktiivissä ei määritellä itse menettelyä, direktiivi voidaan katsoa menettelyn perustaksi 14 artiklan 1 kohdan mukaisten vastuuvapautusta koskevien edellytysten osalta, jotka koskevat tietojen poistamista tai niihin pääsyn estämistä vaatimustenvastaisuutta koskevan tiedon saamisen jälkeen. Markkinavalvontaviranomaisille

⁽¹⁰⁹⁾ <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/12802/attachments/1/translations/en/renditions/native>,
<http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/12803/attachments/1/translations/en/renditions/native>,
http://ec.europa.eu/consumers/consumers_safety/safety_products/rapex/index_en.htm

⁽¹¹⁰⁾ Kiinaa koskeva RAPEX-järjestelmä mahdollistaa vaarallisia non-food-tuotteita koskevien tietojen säännöllisen ja nopean siirtämisen EU:n ja Kiinan tuoteturvallisuushallintoviranomaisen välillä. Komissio toimittaa Kiinan viranomaisille tietoja Kiinasta peräisin olevista vaarallisista kulutustavaroista, joista jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet vaarallisille non-food-tuotteille tarkoitettua EU:n ennakkovaroitusjärjestelmän (RAPEX) välityksellä. Kiinan viranomaiset tutkivat nämä ilmoitukset ja toteuttavat mahdollisuuksien mukaan näiden tuotteiden vastaisia toimenpiteitä, jotka voivat estää kyseisten tuotteiden viennin jatkamisen EU:hun tai rajoittaa sitä.

⁽¹¹¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 765/2008 27 artikla.

⁽¹¹²⁾ Lisätietoa tullin kanssa tehtävästä yhteistyöstä on komission tiedonannossa C(2016) 1958, final, "Sininen opas – EU:n tuotesääntöjen täytäntöönpano-opas 2016" ja tuotteiden turvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden tuontivalvontaohjeissa osoitteessa http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/publications/info_docs/customs/product_safety/guidelines_fi.pdf

⁽¹¹³⁾ Katso komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle "Digitaalisten sisämarkkinoiden verkkoalustat – Euroopan mahdollisuudet ja haasteet", 25.5.2016, COM(2016) 288, osoitteessa <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52016DC0288>

olisi annettava valtuudet ja resurssit ilmoitusmenettelyn ja toteutettavien toimenpiteiden välitöntä käyttöä varten tai olisi käynnistettävä yhteistyö niiden ja sähköisen kaupankäynnin direktiivin täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten välille⁽¹¹⁴⁾.

Verkkovälittäjällä, joka haluaa saada sähköisen kaupankäynnin direktiivin 14 artiklan 1 kohdan mukaisen vapautuksen vastuusta, on velvollisuus toimia viipymättä esimerkiksi vaarallista tai vaatimustenvastaista tuotetta koskevien laittomien tietojen poistamiseksi tai niihin pääsyn estämiseksi heti saatuaan tiedon tuotteen vaatimustenvastaisuudesta⁽¹¹⁵⁾. Tätä tarkoitusta varten ilmoituksen toimittavien viranomaisten olisi annettava tarpeeksi tietoa, jonka perusteella välittäjänä toimivat palvelun tarjoajat voivat kohtuuden rajoissa tunnistaa kyseiset laittomat tiedot.

Vaikka sähköisen kaupankäynnin direktiivin 15 artiklan 1 kohdassa kielletään sellaisen yleisen velvoitteen asettaminen, joka koskee valvontaa tai aktiivista osallistumista sääntöjenvastaisuuksien selville saamiseen, samassa artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat asettaa välittäjille velvoitteita, joiden mukaan näiden on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kyseisen palvelun vastaanottajien väitetyistä toteuttamista, laittomiksi väitetyistä toimista. Välittäjät voidaan myös velvoittaa toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille näiden pyynnöstä tietoja, joiden avulla voidaan tunnistaa ne toimitetun palvelun vastaanottajat, joiden kanssa palvelun tarjoajat ovat tehneet tallentamista koskevan sopimuksen.

Jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat auttaa välittäjiä reagoimaan tehokkaasti ja poistamaan verkkosivuiltaan tiedot vaarallisten tai vaatimustenvastaisten tuotteiden tarjoamisesta, kyseisten viranomaisten kannattaa luoda nopean reagoinnin mahdollistavat tiiviit yhteydet keskeisiin välittäjiin, jotka tarjoavat säilytyspalveluja verkossa myytävillä tuotteilla.

Kansallisessa lainsäädännössä voidaan säätää ilmoitusmenettelystä ja toteutettavista toimenpiteistä. Niiden lisäksi eräät EU:n markkinavalvontaviranomaiset voivat myös sulkea ja poistaa tiettyjä verkkosivustoja oman kansallisen lainsäädäntönsä perusteella.

Sähköisen kaupankäynnin tuoteturvallisuuden hallinnan erityispiirteiden osalta on todettava, että verkko-ostosten etuna on kuluttajien ja muiden loppukäyttäjien helppo tunnistaminen, koska he antavat yhteystietonsa tehdessään verkko-ostoksia. Tämä tarkoittaa, että asianomaiset talouden toimijat voivat tavoittaa asiakkaat tehokkaammin, jos on toteutettava korjaava toimi, kuten tuotteen palautusmenettely⁽¹¹⁶⁾.

C OSA. – TIEDOTTAMINEN KULUTTAJILLE JA YRITYKSILLE VERKOSSA MYYTÄVIEN TUOTTEIDEN TURVALLISUUDESTA JA VAATIMUSTENMUKAISUUDESTA

Tässä osassa annetaan jäsenvaltioiden viranomaisille tietoa parhaista käytännöistä, joita voidaan käyttää tiedotettaessa kuluttajille ja yrityksille verkossa myytävien vaarallisten ja vaatimustenvastaisten tuotteiden aiheuttamista haasteista.

1. Tiedottaminen kuluttajille

Yksi keino estää kuluttajia altistumasta verkossa ostetuista tuotteista mahdollisesti aiheutuville terveys-, turvallisuus- ja muille riskeille on tiedottaa heille verkko-ostoihin liittyvistä haasteista ja antaa heille mahdollisuus tehdä tietoon perustuvia päätöksiä.

Viranomaisten olisi suotavaa täydentää valvonta- ja täytäntöönpanotoimiaan kuluttajille suunnattavilla tiedotustoimilla ja parantaa tällä tavoin kuluttajansuojaa.

Viranomaiset voisivat kehittää työkaluja kuluttajille tarkoitettuun viestintään ja tiedottamiseen. Näiden työkalujen olisi perustuttava olettamukseen siitä, että kuluttajat yleensä odottavat verkosta ostamiensa tuotteiden olevan turvallisia ja asiaa koskevien sääntöjen mukaisia. Kuluttajat eivät heti havaitse verkko-ostamiseen liittyviä mahdollisia riskejä⁽¹¹⁷⁾.

Tässä kappaleessa käsitellään kahta kuluttajille tiedottamiseen liittyvää kysymystä: mitä kuluttajien on hyvä tietää ja miten jäsenvaltioiden viranomaiset voivat tiedottaa kuluttajille. Näitä ehdotuksia voidaan käyttää mahdollisissa kuluttajille suunnattavissa tiedotuskampanjoissa.

⁽¹¹⁴⁾ Lisätietoja näistä velvoitteista on komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa "Online services, including e-commerce, in the Single Market", s. 30, osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/e-commerce/docs/communication2012/SEC2011_1641_en.pdf

⁽¹¹⁵⁾ "Ilmoitukset väitetyistä laittomasta toiminnasta eivät välttämättä ole riittävän täsmällisiä, [mutta ilmoitus] on seikka, joka kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon arvioidakseen sähköisen markkinapaikan ylläpitäjälle tällä tavoin toimitettujen tietojen valossa, oliko tämän tiedossa todella tosiasioita tai olosuhteita, joiden perusteella huolellisen talouden toimijan olisi pitänyt todeta laittomuus" – asia C-324/09, L'Oréal SA ym. v. eBay International AG ym., 122 kohta.

⁽¹¹⁶⁾ Tietosuojavaatimukset on otettava huomioon.

⁽¹¹⁷⁾ Katso esimerkiksi: The consumer perspective regarding product safety for online purchases, NVWA 2016, julkaisussa OECD (2016), "Online Product Safety: Trends and Challenges", OECD Digital Economy Papers, No. 261, OECD Publishing, Paris. DOI: <http://dx.doi.org/10.1787/5j1nb5q93jlt-en>

1.1 **Mitä kuluttajien on hyvä tietää?**

Tuoteturvallisuuden ja vaatimustenmukaisuuden osalta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat toteuttaa toimenpiteitä varmistaa, että kuluttajille tiedotetaan vähintään seuraavista olennaisista osatekijöistä, jotka liittyvät kulutustavaroiden verkkokauppaan:

- (sekä verkko- että perinteisissä kaupoissa tarjottaviin) kulutustavaroihin sovelletaan monia erilaisia oikeudellisia vaatimuksia, joilla pyritään varmistamaan, että tuotteet eivät aiheuta kuluttajille terveys-, turvallisuus- tai muita riskejä
- verkko-ostoksia tekeviä kuluttajia olisi kehotettava tutkimaan, onko tuotteesta annettu vaaditut tiedot, esimerkiksi varoitukset ja jäljitettävyytiedot (valmistajan ja tarvittaessa myös maahantuojan osoite ja yhteystiedot) ⁽¹¹⁸⁾
- EU:n jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaiset vastaavat valtuuksiensa puitteissa markkinoiden valvonnasta ja varmistavat, että myynnissä olevat tuotteet ovat turvallisia ja sovellettavien vaatimusten mukaisia
- minimoidakseen vaarallisten tuotteiden verkosta ostamisen riskit kuluttajat voivat
 - tarkastaa, kohdistuuko tuotteeseen, jonka he haluavat ostaa, rajoituksia, kuten palautusmenettely, esimerkiksi RAPEX-verkkosivuilla ⁽¹¹⁹⁾, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) palautettujen tuotteiden portaalissa ⁽¹²⁰⁾ tai kansallisissa palautusmenettelyjen luetteloissa
 - tarkistaa huolellisesti verkkokauppiiaan antamat tiedot ja verrata niitä valmistajan verkkosivuilla annettuihin tietoihin ⁽¹²¹⁾
 - ottaa yhteyttä myyjään tai verkkosivustoon ja pyrkii saamaan selville, onko tuote asiaa koskevien EU:n vaatimusten mukainen
- kuluttajille olisi tiedotettava mahdollisista välineistä, joita voidaan käyttää valitusten toimittamiseen ja turvallisuusongelmien tai muiden verkosta ostettujen tuotteiden vaatimustenvastaisuuteen liittyvien ongelmien ilmoittamiseen viranomaisille. Heille pitäisi tiedottaa myös, mitä oikeuksia heillä on kuluttajina tuotteen palautusmenettelyn yhteydessä.

Yksityiskohtaisempia alakohtaisia tietoja voitaisiin antaa tuotelajeittain tapauksissa, joihin liittyy vakavien onnettomuuksien tai tapaturmien riski ⁽¹²²⁾.

1.2 **Miten jäsenvaltioiden tulisi tiedottaa kuluttajille verkko-ostamisen yhteydessä huomioon otettavista tuoteturvallisuusnäkökohdista?**

Tässä kohdassa kuvataan erityisiä kuluttajille tiedottamiseen tarkoitettuja välineitä ja parhaita käytäntöjä, joita monet jäsenvaltiot ovat jo käyttäneet tiedottaessaan kuluttajille verkko-ostamiseen liittyvästä tuoteturvallisuudesta.

1.2.1 *Viranomaisten verkkosivut*

Viranomaisten verkkosivuilla voitaisiin antaa tiivistä ja ajankohtaista tietoa tuoteturvallisuuslainsäädännöstä ja kuluttajien oikeuksista sekä talouden toimijoiden oikeuksista ja velvollisuuksista. Niiden verkkosivuilla voitaisiin tarjota kuluttajille mahdollisuus esittää verkossa myytävien tuotteiden turvallisuutta ja/tai vaatimustenvastaisuutta koskevia valituksia.

⁽¹¹⁸⁾ Katso tässä yhteydessä myös komission ohjeet sopimattomista kaupallisista menettelyistä annetun direktiivin 2005/29/EY täytäntöönpanoa ja soveltamista varten, 25.5.2016, SWD(2016) 163 final, osoitteessa http://ec.europa.eu/justice/consumer-marketing/files/ucp_guidance_fi.pdf, erityisesti sivu 75, jolla käsitellään tietyn tuotteen turvallisuusvaroituksia. Katso esimerkiksi myös lelujen turvallisuudesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY (EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1) 11 artiklan 2 kohta.

⁽¹¹⁹⁾ http://ec.europa.eu/consumers/consumers_safety/safety_products/rapex/alerts/main/index.cfm?event=main.search

⁽¹²⁰⁾ <http://globalrecalls.oecd.org/>

⁽¹²¹⁾ Tuotteen verkkokauppias ei välttämättä ole tuotteen valmistaja. Verkkokauppiat voivat hankkia tavaroita valmistajalta ja myydä niitä omalla sivustollaan (tai välittäjän / säilytyspalvelujen tarjoajan välityksellä). On kuitenkin myös mahdollista, että tuotteen valmistaja myy omaa tuotettaan omassa verkkokaupassaan.

⁽¹²²⁾ Katso esimerkiksi: <http://www.electricalsafetyfirst.org.uk/mediafile/100129855/Buying-Electrical-Goods-Online-A5-Leaflet-2014.pdf>

1.2.2 Tiedotusvälineiden käyttö ja tiedotuskampanjat

Viranomaiset voisivat hyödyntää tiedotusvälineitä ja internetiä keskeisten viestien välittämiseen kuluttajille. Viestien välittämiseen laajalle kohdeyleisölle voitaisiin käyttää esimerkiksi asemansa vakiinnuttaneita tv-ohjelmia, erikoisverkkosivuja ja painettuja lehtiä mukaan lukien kuluttajille tarkoitettut aikakauslehdet.

Kun tuotteiden turvallisuuteen liittyvät ongelmat ovat uutisotsikoissa, lehdet ottavat usein yhteyttä viranomaisiin ja pyytävät kommentteja ja haastatteluja. Tässä voisi tarjoutua viranomaisille tilaisuus kertoa kuluttajille tuotteiden verkosta ostamiseen liittyvistä keskeisistä ongelmista ⁽¹²³⁾.

Viranomaisten olisi lisäksi hyvä järjestää verkossa myytävien tuotteiden turvallisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevia tiedotuskampanjoita, myös sosiaalisessa mediassa. Kampanjoissa voitaisiin tiedottaa myös niistä näkökohdista, jotka on otettava huomioon verkossa tehtävien ostosten turvallisuuden varmistamiseksi.

1.2.3 Kuluttajavalitusjärjestelmät

Kuluttajavalitusjärjestelmät ovat markkinavalvontaviranomaisille tärkeitä, sillä niiden kautta saadaan tietoa vaarallisista ja vaatimustenvastaisista tuotteista ja kuluttajien huolenaiheista ja tarpeista ⁽¹²⁴⁾. Valitukset ovat oivallinen tietolähde ja hyvä pohja valvontatoimien ja kuluttajätiedotuksen suunnittelulle. Kansalliset viranomaiset voivat antaa kuluttajille selkeää tietoa siitä, a) milloin valitus tehdään, b) miten valitus esitetään ja c) mikä viranomainen vastaa valituksen käsittelystä.

Jäsenvaltiot voisivat varmistaa, että verkossa on käytettävissä verkossa myytävien vaarallisten ja vaatimustenvastaisien tuotteiden osalta kuluttajavalitusjärjestelmiä, joissa otetaan huomioon komission suositus yhdenmukaisen menetelmän käyttämisestä EU:n kuluttajien tekemien kuluttajavalitusten ja kuluttajätiedustelujen luokittelussa ja ilmoittamisessa ⁽¹²⁵⁾.

2. Tiedottaminen yrityksille

Vaikka talouden toimijat ovat itse vastuussa EU:n sääntöjen noudattamisesta, tiedottamalla yrityksille niitä velvoittavista vaatimuksista voidaan helpottaa sen varmistamista, että kuluttajat saavat turvallisia ja vaatimustenmukaisia tuotteita. Kun saatavilla on tietoa sovellettavista säännöistä, tämä yleensä edistää turvallisempien tuotteiden saamista markkinoille, koska se vaikuttaa siihen, miten talouden toimijat noudattavat sääntöjä, ja parantaa sitä. Sääntöjä noudattavan talouden toimijan imagosta on talouden toimijoille monenlaista hyötyä. Se parantaa osaltaan yrityksen resurssien käytön tehokkuutta ja auttaa säästämään korjaavista toimenpiteistä aiheutuvia kustannuksia sekä ylläpitämään hyvää mainetta.

Yrityksille suunnattu tiedotus aloitetaan yleensä antamalla niille perustietoa sovellettavista vaatimuksista ja niiden noudattamisesta helposti saatavassa muodossa. Tiedottamista voidaan tehostaa keskittymällä tiettyjä aloja tai tuotteita koskeviin tietoihin. Tavanomaiset tiedotuskampanjat, turvallisuuteen ja vaatimustenmukaisuuteen liittyvät seminaarit jne. voidaan mukauttaa verkkoympäristöön soveltuviksi ⁽¹²⁶⁾.

Yritykset voidaan tavoittaa myös käyttämällä niille osoitettavia erityisohjeita. Ohjeissa voitaisiin tähdentää kaikkia tarkoituksenmukaisia tietoja siitä, miten myydään turvallisia ja vaatimustenmukaisia tavaroita verkossa tietyllä alueella, mitkä vaatimukset on täytettävä ja mikä on sähköisen toiminnan harjoittajan vastuu. Niissä voidaan kertoa myös rangaistuksista ja seuraamuksista, joita sähköisen toiminnan harjoittajat voivat saada, jos ne rikkovat sovellettavaa lainsäädäntöä ⁽¹²⁷⁾.

⁽¹²³⁾ Jäsenvaltioiden käytäntöjä tiedotusvälineiden käyttämisessä kuluttajille tiedottamiseen kuvataan tapaustutkimuksessa nro 12 asiakirjassa "Study on Good Practice in Market Surveillance Activities related to Non-Food Consumer Products sold Online" <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8723/attachments/1/translations/en/renditions/native> ja <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8724/attachments/1/translations/en/renditions/native>

⁽¹²⁴⁾ Jäsenvaltioiden käytäntö: asiakirjassa "Study on Good Practice in Market Surveillance Activities related to Non-Food Consumer Products sold Online" oleva tapaus 9 – <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8723/attachments/1/translations/en/renditions/native> ja <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8724/attachments/1/translations/en/renditions/native>

⁽¹²⁵⁾ K(2010)3021 http://ec.europa.eu/consumers/archive/strategy/docs/consumer-complaint-recommendation_fi.pdf

⁽¹²⁶⁾ Jäsenvaltioiden käytäntö: asiakirjassa "Study on Good Practice in Market Surveillance Activities related to Non-Food Consumer Products sold Online" oleva tapaus 16 – <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8723/attachments/1/translations/en/renditions/native> ja <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8724/attachments/1/translations/en/renditions/native>

⁽¹²⁷⁾ Käytäntö: asiakirjassa "Study on Good Practice in Market Surveillance Activities related to Non-Food Consumer Products sold Online" oleva tapaus 17 – <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8723/attachments/1/translations/en/renditions/native> ja <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/8724/attachments/1/translations/en/renditions/native>

Koska EU:n markkinoille tulee kulutustavaroita myös EU:n ulkopuolelta, on tärkeää tavoittaa yritykset, jotka toimivat ulkomailta käsin, esimerkiksi EU:n ulkopuolelle sijoittautuneet verkkokaupat. Yhtenä toimenpiteenä voisi olla sen varmistaminen, että EU:n yrityksiä varten laaditut tiedot ovat saatavilla ja niitä välitetään EU:n ulkopuolelle sijoittautuneille yrityksille esimerkiksi messuilla sekä asianomaisille kauppakamareille, kaupan edistämis- ja tiedotuskeskuksille sekä paikallisviranomaisille, jotka voivat jakaa tietoa kolmansien maiden talouden toimijoille.

Yhteistyö verkkoalustojen kanssa voi edistää asiaan liittyvien tietojen jakamista/välittämistä yrityksille, jotka tarjoavat alustallaan kulutustavaroita EU:n kuluttajille.

Keskeisissä kumppanimaissa voitaisiin lisäksi pitää parhaalla mahdollisella tavalla koordinoituja ja järjestettyjä EU:n tason seminaareja yhteistyössä paikallisviranomaisten kanssa. Näin voitaisiin varmistaa entistä paremmin, että tiedot saavuttavat oikeat yritykset. Voisi myös olla hyödyllistä järjestää maahantuojille tarkoitettua erityiskoulutusta.

Menettelyn aloittaminen
(Asia M.8222 – Knorr-Bremse / Haldex)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2017/C 250/02)

Komissio päätti 24. heinäkuuta 2017 aloittaa menettelyn edellä mainitussa asiassa todettuaan, että ilmoitettu yrityskeskittymä herättää vakavia epäilyjä sen soveltuvuudesta sisämarkkinoille. Menettelyn aloittaminen käynnistää niin sanotun toisen vaiheen tutkimuksen, joka koskee ilmoitettua yrityskeskittymää, eikä vaikuta asiassa annettavaan lopulliseen päätökseen. Menettelyn aloittamista koskeva päätös on annettu komission asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla.

Komissio pyytää kolmiansa osapuolia esittämään ehdotettua yrityskeskittymää koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolle 15 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisemisesta. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä M.8222 - Knorr-Bremse / Haldex seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun PO (DG COMP)
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("sulautuma-asetus").

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia M.8258 – Advent International / Morpho)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2017/C 250/03)

Komissio päätti 19. huhtikuuta 2017 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen sisämarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan yhdessä 6 artiklan 2 kohdan kanssa. Päätöksen koko teksti on saatavissa ainoastaan englanniksi, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=fi>) asiakirjanumerolla 32017M8258. EUR-Lex on Euroopan unionin oikeuden online-tietokanta.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia M.8498 – Toray/Mitsui/Soda)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2017/C 250/04)

Komissio päätti 24. heinäkuuta 2017 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen sisämarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavissa ainoastaan englanniksi, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=fi>) asiakirjanumerolla 32017M8498. EUR-Lex on Euroopan unionin oikeuden online-tietokanta.

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

31. heinäkuuta 2017

(2017/C 250/05)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,1727	CAD	Kanadan dollaria	1,4625
JPY	Japanin jeniä	129,70	HKD	Hongkongin dollaria	9,1598
DKK	Tanskan kruunua	7,4364	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,5672
GBP	Englannin punttaa	0,89420	SGD	Singaporen dollaria	1,5918
SEK	Ruotsin kruunua	9,5423	KRW	Etelä-Korean wonia	1 315,97
CHF	Sveitsin frangia	1,1359	ZAR	Etelä-Afrikan randia	15,3716
ISK	Islannin kruunua		CNY	Kiinan juan renminbiä	7,8896
NOK	Norjan kruunua	9,3050	HRK	Kroatian kunaa	7,4110
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	IDR	Indonesian rupiaa	15 625,05
CZK	Tšekin korunaa	26,079	MYR	Malesian ringgitiä	5,0209
HUF	Unkarin forinttia	304,62	PHP	Filippiinien pesoa	59,197
PLN	Puolan zlotya	4,2493	RUB	Venäjän ruplaa	70,4643
RON	Romanian leuta	4,5590	THB	Thaimaan bahtia	39,051
TRY	Turkin liiraa	4,1314	BRL	Brasilian realia	3,6764
AUD	Australian dollaria	1,4713	MXN	Meksikon pesoa	20,8620
			INR	Intian rupiaa	75,2708

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

V

(Ilmoitukset)

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä

(Asia M.8566 – Moog Singapore / SIAEC / JV)

Yksinkertaistettuun menettelyyn mahdollisesti soveltuva asia

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2017/C 250/06)

1. Komissio vastaanotti 24. heinäkuuta 2017 neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla singaporelaisen yrityksen Singapore Airlines Limited (SIA) singaporelainen tytäryritys Singapore Airlines Engineering Company Limited (SIAEC) ja yhdysvaltalaisen yrityksen Moog Inc. (Moog) määräysvallassa viime kädessä oleva singaporelainen yritys Moog Singapore Pte Ltd (MSPL) hankkivat sulautuma-asetuksen 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua yhteisen määräysvallan uudessa singaporelaisessa yhteisyrityksessä (JV) ostamalla osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- SIA: matkustajien ja rahdin kuljetus, lentoliikenteen tekniset palvelut sekä lentoasematerminaalipalvelut,
- SIAEC: huolto-, korjaus- ja tarkastuspalvelujen tarjonta ilmailu- ja avaruusosalalle,
- Moog: ilmailu- ja avaruusalan, puolustusalan, teollisuuden, energia-alan, merialan ja lääketieteen käyttöön tarkoitettujen liikeohjaustuotteiden ja -järjestelmien suunnittelu, valmistus ja myynti,
- MSPL: huolto-, korjaus- ja tarkastuspalvelujen tarjonta,
- JV: huolto-, korjaus- ja tarkastuspalvelujen tarjonta Moogin tuotteille.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua sulautuma-asetuksen soveltamisalaan. Asiaa koskeva lopullinen päätös tehdään kuitenkin vasta myöhemmin. Asia soveltuu mahdollisesti käsiteltäväksi menettelyssä, joka on esitetty komission tiedonannossa yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 nojalla⁽²⁾.

4. Komissio pyytää kolmansia osapuolia esittämään ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksilla (+32 22964301), sähköpostitse osoitteeseen COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu tai postitse viitteellä M.8566 – Moog Singapore / SIAEC / JV seuraavaan osoitteeseen:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1 ("sulautuma-asetus").

⁽²⁾ EUVL C 366, 14.12.2013, s. 5.

MUUT SÄÄDÖKSET

EUROOPAN KOMISSIO

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu muutoshakemuksen julkaiseminen

(2017/C 250/07)

Tämä julkaiseminen antaa oikeuden vastustaa muutoshakemusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽¹⁾ 51 artiklassa tarkoitettulla tavalla.

SUOJATUN ALKUPERÄNIMITYKSEN TAI SUOJATUN MAANTIETEELLISEN MERKINNÄN TUOTE-ERITELMÄN MUUN KUIN VÄHÄISEN MUUTOKSEN HYVÄKSYMISTÄ KOSKEVA HAKEMUS

Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen muutoksen hyväksymistä koskeva hakemus**”TERNASCO DE ARAGÓN”****EU-nro: PGI-ES-02149 – 29.6.2016****SAN () SMM (X)****1. Hakijaryhmä ja oikeutettu etu**

Nimi: Regulatory Council for the Protected Geographical Indication 'Ternasco de Aragón'
Osoite: Mercazaragoza, Edificio Centrorigen
Ctra. Cogullada s/n
50014 Zaragoza
ESPAÑA

Puhelin: +34 976470813
Sähköposti: info@ternascodearagon.es

Hakijaryhmä edustaa Ternasco de Aragón -karitsanlihan tuottajien yhteisiä etuja ja vastaa suojatun maantieteellisen merkinnän ”Ternasco de Aragón” suojelusta. Se on oikeutetusti asianosainen suojatun maantieteellisen merkinnän ”Ternasco de Aragón” eritelmiä koskevassa muutoshakemuksessa.

2. Jäsenvaltio tai kolmas maa

Espanja

3. Eritelmän kohta, jota muutos koskee

- Tuotteen nimi
- Tuotteen kuvaus
- Maantieteellinen alue
- Alkuperätodisteet
- Tuotantomenetelmä
- Yhteys maantieteelliseen alkuperään
- Merkinnät
- Muut [täsmennettävä]

⁽¹⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

4. Muutoksen/muutosten tyyppi

- Rekisteröidyn SAN:n tai SMM:n eritelmän muutos, jota ei voida pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.
- Rekisteröidyn SAN:n tai SMM:n, jonka yhtenäistä asiakirjaa (tai vastaavaa) ei ole julkaistu, eritelmän muutos, jota ei voida pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

5. Muutokset

5.1 Tuotteen kuvaus

Vaatimukset (B kohta, 2 alakohta):

Eritelmän nykyinen sanamuoto:

"2. "Ternasco de Aragón" -karitsanlihan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- Molempiin sukupuoliin (kuohitsemattomat urokset ja naaraat) kuuluvat karitsat.
- Teurasikä 70–90 päivää.
- Karitsoja ruokitaan lampoloissa emonmaidolla, jota täydennetään ad libitum vaalealla viljalla ja voimassa olevassa lainsäädännössä hyväksytyillä rehutiivisteillä. Vieroitusaika kestää vähintään 50 päivää.
- Vieroituksen aikana karitsoja ruokitaan vaalealla viljalla ja vapaasti saatavilla olevilla rehutiivisteillä.
- Eläimen kasvun ja kehityksen normaaliin vauhtiin mahdollisesti vaikuttavien aineiden käyttö on kielletty vieroitusaikana."

Eritelmässä pitäisi lukea:

"2. "Ternasco de Aragón" -karitsanlihan on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- Molempiin sukupuoliin (kuohitsemattomat urokset ja naaraat) kuuluvat karitsat.
- Karitsoja ruokitaan lampoloissa emonmaidolla, jota täydennetään ad libitum vaalealla viljalla ja voimassa olevassa lainsäädännössä hyväksytyillä rehutiivisteillä. Vieroitusaika kestää vähintään 40 päivää.
- Vieroituksen aikana karitsoja ruokitaan vaalealla viljalla ja vapaasti saatavilla olevilla rehutiivisteillä.
- Eläimen kasvun ja kehityksen normaaliin vauhtiin mahdollisesti vaikuttavien aineiden käyttö on kielletty vieroitusaikana."

Tuotteen kuvaukseen tehtävien muutosten perustelut:

— Teurasikä

Teurasikää koskeva rajoitus ehdotetaan poistettavaksi, koska ruhojen yksilöllisillä tarkastuksilla varmistetaan eritelmän laatuvaatimusten täyttyminen.

Ruhon, lihan ja rasvan laatuun vaikuttavat lukuisat tekijät, mutta eläinten nuoren iän sekä perinteisen tuotantomenetelmän ansiosta näiden tekijöiden määrä on vähenemässä (Sañudo et al., 2013).

Ruhon laatu määritellään pääasiallisesti rasvaisuusasteen, painon, värin ja lihakkuuden perusteella. Näitä mittareita käytetään myös "Ternasco de Aragón" -ruhojen laadun määrittelyyn.

Niiden käytöllä ruhon laadun määrittelyssä on useita etuja. Ne muun muassa helpottavat valintaa ja siten edistävät aitojen tuotteiden yhdenmukaisuutta.

Zaragozan yliopiston eläinlääketieteellisessä tiedekunnassa vuonna 2014 tehty tutkimus osoitti, että "kun ruhon paino on 8,0–12,5 kg, lihan laatu pysyy eritelmässä määriteltujen raja-arvojen sisällä eläimen iästä riippumatta".

Tutkimuksen tulokset siis osoittavat, ettei 70 päivän iässä ja 100 päivän iässä teurastettujen eläinten välillä ole merkittäviä eroja lihan mehevyydessä, kirkkaudessa (L*) tai pehmeudessa.

Valvontaelimen asiantuntijat tarkastivat tutkimuksessa käytetyt ruhot ja varmistivat, että molemmissa ryhmissä yli 8 kg painaneet kylmät ruhot täyttivät lihakuudelle ja rasvaisuusasteelle eritelmässä asetetut vaatimukset. Lopuksi he varmistivat, että ruhoja ja lihaa koskevat laatuvaatimukset täyttyivät siten, että ruhojen voitiin katsoa olevan suojatun maantieteellisen merkinnän mukaisia.

Suojattua maantieteellistä merkintää varten tavallisesti noudatettavassa tuotantomenetelmässä käytetään ruhoja, jotka painavat 8–12,5 kg, joiden lihakuus on erinomainen ja liha on väriltään hennon vaaleanpunaista ja joiden rasvaisuusaste ja lihaskudokseen siirtyneen rasvan määrä ovat optimaaliset. Ruhon paino on erittäin tärkeä mittari, joka yhdessä eläimen nuoren iän kanssa vaikuttaa rasvaisuusasteeseen, väriin ja lihakuuteen ja siten suoraan ruhon laatuun. Kohdassa F) Yhteys maantieteelliseen alueeseen, 3 alakohta ”Tuotantomenetelmät” esitetään seuraava kuvaus: ”rotujen merkittävin ominaisuus on niiden nopeakasvuisuus, joka vaikuttaa merkittävästi lihan laatuun, koska eläimet saavuttavat ihanteellisen rasvaisuusasteen hyvin varhaisessa iässä, – – näin vahvistettu nopeakasvuisuus on ainutlaatuinen tekijä, joka erottaa kyseiset rodut muista roduista.”

Edellä esitetyn lisäksi on syytä tuoda esiin, että suojattua maantieteellistä merkintää varten edellytettävässä ruhojen sertifiointiprosessissa ruhot on tarkastettava yksitellen. Jos ruhon paino ei ole eritelmän painorajoitusten mukainen, se hylätään automaattisesti. Ruhojen, jotka painavat 8–12,5 kg, ulkonäkö arvioidaan, ja jos se todetaan tyydyttäväksi, arvioidaan rasvaisuusaste. Asianomaisiin rotuihin kuuluvien eläinten nopeakasvuisuus tarkoittaa, että rasvaisuusaste määrittelee teurasiän ja -painon, erityisesti naarailla. Uroksilla paino on merkittävämpi kuin rasvaisuusaste.

Eläimet, jotka eivät ole kehittyneet normaalisti, saattavat olla painorajan sisällä mutta ikärajan ulkopuolella, joskin tällainen ilmenisi selkeästi ruhon ulkonäöstä. Tällaiset eläimet eivät yleensä täytä sertifiointivaatimuksia muista syistä: rasvaa ei ole riittävästi, lihakuus on heikko, liha on väriltään liian punaista tai kellertävää, lihan koostumus on vääränlainen (koska kypsymisen aikana ei ole saavutettu oikeaa pH-arvoa), urosten kivekset ovat liian suuret tai naaraiden vatsanpeitteet ovat liian paksumat keskikohdalta.

SMM:n valvonta- ja sertifiointielimen tekninen ryhmä analysoi vuoden 2015 tietoja tarkistaakseen, missä määrin ruhojen laadunvalvonnalla voidaan varmistaa tuotteen ominaisuudet.

Ryhmällä oli käytössään kattavat yksilölliset jäljitettävyydetiedot (alkuperästä luokitukseen) 4 937:stä Mercazara-gozassa teurastetusta karitsasta, jotka olivat peräisin 386 maatilalta (45,89 % SMM:n piiriin kuuluvista kotieläintiloista).

Näistä 386 maatilasta valittiin 33, joilta pyydettiin tiedot syntymistä. Syntymäajat tarkistettiin luokitus- ja painotietoja vasten.

Yhteensä 897 karitsan ruhoja koskevat kattavat tiedot analysoitiin ja tulokset olivat seuraavat: 893 ruhoa (99,55 %) oli eläimen ikärajojen puitteissa teurastushetkellä ja ruhon painorajojen puitteissa; 2 ruhoa (0,22 %) täytti painoa ja ominaisuuksia koskevat vaatimukset, mutta eläimet oli teurastettu yli 100 päivän iässä; 2 jäljelle jäävää ruhoa (0,22 %) painoi yli 12,5 kg, minkä lisäksi eläimet oli teurastettu yli 100 päivän iässä.

Voimme siis todeta, että karitsat, joiden ruhot olivat eritelmän painorajoitusten mukaisia, täyttivät kaikki SMM:n laatuvaatimukset niiden teurasiästä riippumatta.

Esitetty muutos ei edellytä rasvaisuusasteen nopeaan kehittymiseen liittyvän tuotantomenetelmän muuttamista eikä vaikuta tuotteen valmistustapaan (teurastus, riiputus ja säilytys). Näin ollen se ei vaikuta siihen, miten tuotetaan ruho, joka täyttää merkinnän yhteyttä maantieteelliseen alueeseen koskevan kuvauksen vaatimukset: ”ihanteellinen kudoskoostumus ilman liiallista luukudosta, ja ihonalainen ja lihaksensisäinen rasvaisuusaste, mukaan lukien lihaksensisäinen rasva, on kehittynyt asianmukaisesti”. Ternasco de Aragón -ruhojen SMM:n mukainen laatu voidaan siis taata valvomalla lihakuuden, värin ja rasvaisuusasteen lisäksi ruhon painoa, ja siksi otospohjaiset teurasiän tarkastukset voidaan korvata sillä, että ruhot luokitellaan yksilöllisesti painon ja muiden ominaisuuksien perusteella.

— Juottovaihe

Vieroitusikää ehdotetaan laskettavaksi 40 päivään, sillä eritelmässä esitetyissä lihan laatumittareissa ei ole havaittu merkittäviä eroja 40 ja 70 päivän iässä vieroitettujen eläinten välillä, vaan ne kaikki täyttävät eritelmässä asetetut laatuvaatimukset.

Aragoniassa käytössä olevassa kotoperäisten rotujen yleisessä tuotantomenetelmässä karitsat pysyvät suorassa yhteydessä emoihinsa lampaiden seuraavaan lisääntymiskiertoon asti. Kotieläintiloilla karitsat saavat koko ajan emonmaitoa, jota käytetään yksinomaan jälkeläisten ruokkimiseen, ja niiden ruokavaliota täydennetään päivän aikana korkealaatuisella rehulla. Karitsoja käsitellään yleensä vieroituserissä, joissa eläinten iät vaihtelevat vain muutamalla päivällä. Tämä helpottaa eläinten ja yleisesti maatilan hoitoa ja auttaa varmistamaan tämän mittarin asianmukaisen valvonnan. SMM:n mukaisen tuotteen ominaisuuksiin kuuluu edelleen, että vieroitukseen asti käytetään yksinomaan emonmaitoa.

Toisessa Zaragozan yliopiston eläinlääketieteellisessä tiedekunnassa hiljattain tehdyssä tutkimuksessa tarkasteltiin, miten juottovaihe vaikuttaa SMM:n eritelmässä vaadittaviin lihan värin, mehevyyden ja koostumuksen ominaisuuksiin. Valvontaelimen asiantuntijat tarkastivat kaikki tutkimuksessa käytetyt ruhot ja varmistivat paikan päällä, että tutkimuksen kohteena olleiden ominaisuuksien lisäksi ruhot, jotka painoivat kylmänä yli 8 kg, täyttivät SMM:n eritelmässä muodolle ja niin sisäiselle kuin ulkoisellekin rasvaisuusasteelle asetetut vaatimukset.

Tutkimuksessa todettiin, että "pH-arvoissa ei ollut eroja erilaisten hoitomuotojen välillä ($P = 0,206$), vaan eläimillä, joita ei ollut vieroitettu, se oli $5,70 \pm 0,11$, ja eläimillä, jotka oli vieroitettu, se oli $5,75 \pm 0,14$. Molemmat arvot ovat normaaleja, eivätkä ne vaikuta väriin, mehevyyteen tai koostumukseen, joihin poikkeuksellisen suurat pH-arvot vaikuttaisivat voimakkaasti."

Näin ollen tutkimus osoitti, että "eläimen vieroittaminen 40 päivän iässä (ennen eritelmässä nykyisin asetettua aikarajaa) ja jättäminen vieroittamatta eivät vaikuta eri tavoin lihan mehevyyteen, kirkkauteen (L*), punaiseen väriin (a*) tai pehmeeyteen."

5.2 Tuotteen kuvaus

Rodut (B kohta, 1 alakohta):

Eritelmän nykyinen sanamuoto:

"1. Ternasco de Aragón -karitsanlihan tuotannossa käytetään seuraavia rotuja:

- Aragonesa
- Ojinegra de Teruel
- Roya Bilbilitana"

Eritelmässä pitäisi lukea:

"1. Ternasco de Aragón -karitsanlihan tuotannossa käytetään seuraavia rotuja:

- Aragonesa
- Ojinegra de Teruel
- Roya Bilbilitana
- Maellana
- Ansotana"

Perustelut esitetyille muutoksille:

Eritelmässä sallitaan nykyään kolme rotua: Aragonesa, Roya Bilbilitana ja Ojinegra de Teruel. Rotujen Ansotana ja Maellana lisäämistä eritelmään haetaan, koska ne hyväksyttiin virallisesti itsenäisinä rotuina Espanjan viralliseen kotieläinluetteloon kuninkaallisella asetuksella 1682/1997 vasta sen jälkeen, kun ensimmäinen Ternasco de Aragón -karitsanlihaa koskeva eritelmä oli laadittu ja tuotteella oli tunnustettu olevan suojattu nimitys itsehallintoalueella 10. heinäkuuta 1989, Espanjassa lokakuussa 1992 ja Euroopassa 21. kesäkuuta 1996.

Mainittujen kahden rodun kannat ovat nykyään melko pienet, niihin kuuluu noin 10 000 lisääntyvää naarasta (uuhta). Lukuisia kotieläimiä, jotka ovat täydellisesti sopeutuneet luonnonympäristöön ja jotka täyttävät ruhoja koskevat laatuvaatimukset, sisällytettiin SMM:n eritelmään ennen kuin kuninkaallinen asetus 1682/1997 julkaistiin, sillä niitä pidettiin tuolloin Aragonesa-rodun ekotyyppeinä. Kuninkaallisen asetuksen julkaisemisen seurauksena nyt esitetyt kotieläinrodut jäivät eritelmän ulkopuolelle. Tuotantomenetelmä on näillä sama kuin roduilla, jotka sisältyvät eritelmään. Mainittujen rotujen kasvattajat haluavat nyt päästä mukaan SMM:ään.

Siksi eritelmää ehdotetaan muutettavaksi voimassa olevan lainsäädännön mukaiseksi siten, että siihen sisällytetään lammastuotot Ansotana ja Maellana, joita on perinteisesti pidetty Aragonesa-rodun ekotyyppeinä.

5.3 Näyttö siitä, että tuote on peräisin asianomaiselta maantieteelliseltä alueelta (D kohta, 2 alakohta):

Eritelmän nykyinen sanamuoto:

”2. Valvonta ja sertifiointi:

Näillä perustavilla vaatimuksilla taataan tuotteen alkuperä:

- a) Lihan on oltava peräisin yksinomaan tuotantoalueella rekistereihin merkityistä kotieläimistä, jotka kuuluvat rotuihin Aragonesa, Ojinegra de Teruel ja Roya Bilbilitana.”

Eritelmässä pitäisi lukea:

”2. Valvonta ja sertifiointi:

Näillä perustavilla vaatimuksilla taataan tuotteen alkuperä:

- a) Lihan on oltava peräisin yksinomaan tuotantoalueella rekistereihin merkityistä kotieläimistä, jotka kuuluvat rotuihin Aragonesa, Ojinegra de Teruel, Roya Bilbilitana, Ansotana ja Maellana.”

Perustelut esitetyille muutoksille:

Samat perustelut, jotka on esitetty edellä 5.2 kohdassa.

5.4 Yhteys maantieteelliseen alueeseen (F kohta, 3 alakohta). Tuotanto- ja jalostusmenetelmät, a) Tuotanto)

Eritelmän nykyinen sanamuoto:

”a) Tuotanto

Aragonian maatalouden ilmastolliset erityispiirteet ovat edistäneet merkittävän lammastalouden kehitymistä, koska kyseinen laji on ainoa, joka kykenee sopeutumaan laidunten tarjoamaan harvaan ja kausittaiseen kasvillisuuteen.

Tätä lammaslajia koskevat erityiset paino- ja teurasikävaatimukset, jotka erottavat sen selkeästi muista Espanjassa yleisesti teurasettavista lammaslajeista.

Tämän merkinnän piiriin kuuluvat jäljempänä esiteltävät kolme rotua:

- Aragonesa-lammastuotua kasvatetaan pääasiassa Aragonian kolmessa maakunnassa. Sen ratkaisevan tärkeänä elinympäristönä ovat alangot, ylätasangot ja vuoristoalueet. Rodulle ominaisia piirteitä ovat sopusuhmainen ruumis, ohut niska, jossa ei ole ihopoimuja mutta jossa on usein nännimäisiä kasvaimia, sekä pitkät, voimakkaat raajat, joissa on pienet ja kovat sorkat.

Turkki on valkoinen ja peittää koko keskiruumiin siten, että pää, raajojen alaosat ja toisinaan myös vatsa jäävät paljaksi. Villakuidut ovat 5–10 cm pitkät ja niiden laatu on keskihieno. Lamma painaa syntyessään 3,5 kg. Sen paino nousee 30 ensimmäisen päivän aikana (vieroitusaikana) 200 grammaa päivässä siten, että kuukauden ikäisenä sen paino on 9,5 kg. Lampaan paino nousee 30–90 päivän iässä naarilla 230 g ja uroksilla 250 g päivässä siten, että kolmen kuukauden iässä lampaat painavat 23–25 kg. Lihansaanto on lähes 48 prosenttia, kun Ternasco de Aragón -ruho painaa 10–12 kg.

- Muut Ternasco de Aragón -merkintään soveltuvat rodut ovat Ojinegra de Teruel ja Roya Bilbilitana. Näitä kahta rotua käytetään yksinomaan lihantuotantoon, ja niiden merkittävin ominaisuus on nopeakasvuisuus, joka vaikuttaa erityisesti lihan laatuun, kun rasvakudoksen muodostuminen alkaa varhain. Näin ollen ruho vastaa täydellisesti Ternasco-tyyppiä, kun se painaa 10–12 kg ja on peräisin 80–100 päivän iässä teurastetusta karitsasta tai nuoresta lampaasta. Kudos on koostumukseltaan oikeanlainen, kun luukudosta ei ole liikaa ja ihonalainen ja lihaksensisäinen rasvaisuusaste, mukaan lukien lihaksensisäinen rasva, on kehittynyt asianmukaisesti tuottaen korkeatasoisen ”bukeen”.
- Aragonesa-rodun karitsojen ruhon kudokset kehittyvät hyvin; niiden keskimääräinen rasvapitoisuus sukupuolesta riippumatta on 25 % ruhon painon ollessa 10,74 kg. Tämä nopeakasvuisuus ilmenee myös toisessa alueen alkuperäisessä genotyypissä, Roya Bilbilitana -rodussa, joka niin ikään tuottaa karitsoita, joiden rasvapitoisuus on 26,6 % sukupuolesta riippumatta ruhon painon ollessa 10,6 kg. Ojinegra de Teruel -rodun ruhon rasvakudospitoisuuden on todettu olevan samankaltainen kuin edellä mainituilla roduilla.

Vahvistettu nopeakasvuisuus on ainutlaatuinen tekijä, joka erottaa kyseiset rodut muista roduista. Sen ansiosta edellä mainituista genotyypeistä peräisin oleva Ternasco de Aragón erottuu korkeamman laatunsa perusteella muista roduista saadusta karitsanlihasta.

Ravintonsa lampaat saavat sänkipelloilta ja Aragonian luonnonlaitumilta, joilla kasvaa lukuisia maustekasvilajeja (rosmariinia, timjamia jne.).

Karitsat pysyttelevät lammaskarsinoissa ja saavat yöllä emonmaitoa ja päivällä korkealaatuista rehutiivistettä.

Rehutiivisteiden vapaa saanti yhdessä emonmaidon kanssa auttaa saavuttamaan Ternasco-karitsojen ruhon ominaisuudet (kudosten koostumus, jakautuminen, väri, rasvan koostumus sekä lihan pehmeys, väri ja maku), kun karitsa on oikeanpainoinen ja -ikäinen (10–12 kg ja 80–100 päivää) sen mukaan, mihin aragonialaiseen rotuun se kuuluu.”

Eritelmässä pitäisi lukea:

”a) Tuotanto

Alueen maatalouden ilmastolliset erityispiirteet ovat edistäneet merkittävän lammastaloussektorin kehittymistä, koska kyseinen laji on ainoa, joka kykenee sopeutumaan laidunten tarjoamaan harvaan ja kausittaiseen kasvillisuuteen.

Tämän lammaslajin erityiset ominaisuudet erottavat sen selkeästi muista Espanjassa yleisesti teurastettavista lammaslajeista.

Tämän merkinnän piiriin kuuluvat jäljempänä esiteltävät viisi rotua:

- Aragonesa-lammasrotua esiintyy pääasiallisesti Aragonian kolmessa maakunnassa. Sen ratkaisevan tärkeänä elinympäristönä ovat alangot, ylätasangot ja vuoristoalueet. Rodulle ominaisia piirteitä ovat sopusuhtainen ruumis, ohut niska, jossa ei ole ihopoimuja mutta jossa on usein nännimäisiä kasvaimia, sekä pitkät, voimakkaat raajat, joissa on pienet ja kovat sorkat. Turkki on valkoinen ja peittää koko keskiruumiin siten, että pää, raajojen alaosat ja toisinaan myös vatsa jäävät paljaksi. Villakuidut ovat 5–10 cm pitkät ja niiden laatu on keskiahio. Lammas painaa syntyessään 3,5 kg. Sen paino nousee 30 ensimmäisen päivän aikana (vieroitusaikana) 200 grammaa päivässä siten, että kuukauden ikäisenä sen paino on 9,5 kg. Lampaan paino nousee 30–90 päivän iässä naarailta 230 g ja uroksilla 250 g päivässä siten, että kolmen kuukauden iässä lampaat painavat 23–25 kg. Lihansaanto on lähes 48 prosenttia, kun Ternasco de Aragón painaa 10–12 kg.
- Muut Ternasco de Aragón -merkintään soveltuvat rodut ovat Ojinegra de Teruel, Roya Bilbilitana, Ansotana ja Maellana. Kahta ensin mainittua rotua käytetään yksinomaan lihantuotantoon, ja niiden merkittävin ominaisuus on nopeakasvuisuus, joka vaikuttaa erityisesti Ternasco de Aragón -lihan laatuun, kun rasvakudoksen muodostuminen alkaa varhain. Näin ollen ruho vastaa täydellisesti Ternasco-tyyppiä, kun se painaa 10–12 kg ja on peräisin 80–100 päivän iässä teurastetusta karitsasta tai nuoresta lampaasta, jonka kudos on koostumukseltaan ihanteellinen, joilla ei ole liikaa luukudosta ja joiden ihonalainen ja lihaksensisäinen rasvaisuusaste, mukaan lukien lihaksensisäinen rasva, on kehittynyt asianmukaisesti tuottaen korkeatasoisen ”bukeen”.

- Maellana-rotuun kuuluvat lampaat ovat valkoisia ja niillä on pitkät raajat, kupera tai ylikupera profiili, mesomorfinen ruumis ja normaali paino. Kaula on pitkä. Niiden turkki on poikkeuksellisen lyhyt ja villa hyvin hienoa, mikä kuvastaakin parhaiten Maellana-rotua. Niiden pääasiallinen ja käytännössä ainoa käyttö on lihantuotanto. Karitsat painavat syntyessään 3,0–4,5 kg, 30 päivän ikäisinä ne painavat 9,30–10,30 kg ja 90 päivän ikäisinä 24,0–26,0 kg.
- Ansotana-rodun lampaat ovat valkoisia, niillä on puolikupera profiili ja mesomorfinen ja sopusuhtainen ruumis. Nämä lampaat luokitellaan Entrefinos del Pirineo -ryhmään. Niiden turkki on puolitiheä ja hyvin hienoa villaa, elinalueen ilmasto on vaikuttanut turkin erityisten ominaisuuksien kehittymiseen. Lampaiden välillä on eroja sen mukaan, mihin aragonialaiseen rotuun ne on perinteisesti yhdistetty. Sarvet hyväksytään molemmilla sukupuolilla. Ne ovat yleisempiä uroksilla, joilla sarvet ovat yleensä hyvin kehittyneet ja muodoltaan kierteiset. Rotu luokiteltiin ennen vanhaan kolmeen käyttöön (lihan, villan ja maidon tuotantoon). Nykyään sitä käytetään pääasiallisesti lihantuotantoon.
- Aragonesa-rotu, johon nykyiset Maellana- ja Ansotana-rodut ovat perinteisesti kuuluneet ekotyyppinä, tuottaa Ternasco-karitsoita, joiden ruhon kudostuomus on juuri oikeanlaista siten, että 10,74 kg painoisen ruhon rasvaisuusaste on sukupuolesta riippumatta keskimäärin 25 %. Sama koskee Ansotana- ja Maellana-rotujen jälkeläisiä, joilla on samanlaiset ruumiin ominaisuudet. Tämä nopeakasvuisuus ilmenee myös toisessa alueen alkuperäisessä genotyypissä, Roya Bililitana -rodussa, joka niin ikään tuottaa Ternasco-karitsoita, joiden rasvapitoisuus on 26,6 % sukupuolesta riippumatta ruhon painon ollessa 10,6 kg. Ojinegra de Teruel -rodulla ruhon rasvakudospitoisuus on samankaltainen kuin kahdella edellä kuvaillulla rodulla. Tämä seikka ja nopeakasvuisuus ovat ainutlaatuisia tekijöitä, jotka yhdessä erottavat kyseiset rodut muista roduista. Niiden ansiosta edellä mainituista genotyypeistä peräisin oleva Ternasco de Aragón erottuu muista roduista saadusta karitsanlihasta.

Vahvistettu nopeakasvuisuus on ainutlaatuinen tekijä, joka erottaa kyseiset rodut muista roduista. Sen ansiosta edellä mainituista genotyypeistä peräisin oleva Ternasco de Aragón erottuu korkeamman laatunsa perusteella muista roduista saadusta karitsanlihasta.

Ravintonsa lampaat saavat sänkipelloilta ja Aragonian luonnonlaitumilta, joilla kasvaa lukuisia maustekasvilajeja (rosmariinia, timjamia jne.).

Karitsat pysyttelevät lammaskarsinoissa ja saavat yöllä emonmaitoa ja päivällä korkealaatuista rehutiivistettä.

Rehutiivisteiden vapaa saanti yhdessä emonmaidon kanssa auttaa saavuttamaan Ternasco-karitsojen ruhon ominaisuudet (kudosten koostumus, jakautuminen, väri, rasvan koostumus sekä lihan pehmeys, väri ja maku), kun karitsa on oikeanpainoinen ja -ikäinen sen mukaan, mihin aragonialaiseen rotuun se kuuluu.”

Perustelut esitetyille muutoksille:

Tuote-eritelmään on lisätty kaksi alakohtaa, joissa kuvaillaan kaksi eritelmään lisättävää rotua edellä 5.2 kohdassa esitetyillä perusteilla.

Kun teurasiän rajoitus on 5.1 kohdassa esitetyillä perusteilla poistettu, on poistettu myös toisesta ja viimeisestä alakohdasta viittaukset eläinten ikään, mutta tekstiä ei ole muuten muutettu.

YHTENÄINEN ASIAKIRJA

”TERNASCO DE ARAGÓN”

EU-nro: PGI-ES-02149 – 29.6.2016

SAN () SMM (X)

1. **Nimi**

”Ternasco de Aragón”

2. **Jäsenvaltio tai kolmas maa**

Espanja

3. **Maataloustuotteen tai elintarvikkeen kuvaus**

3.1 **Tuotelaji**

Luokka 1.1 – Tuore liha (ja muut eläimenosat)

3.2 Kuvaus 1 kohdassa nimetystä tuotteesta

Seuraavista lammasroduista saatu liha: Aragonesa, Ojinegra de Teruel, Roya Bilbilitana, Maellana ja Ansotana. Ternasco de Aragón -lihan on oltava peräisin uros- tai naaraspuolisista karitsoista. Karitsoja ruokitaan lampoloissa emonmaidolla, jota täydennetään ad libitum vaalealla viljalla ja voimassa olevassa lainsäädännössä hyväksytyillä rehutiivisteillä. Vieroitusaika kestää vähintään 40 päivää.

Ruhon paino on 8,0–12,5 kg. Ruhot ovat suoraviivaisia, hieman kuperia ja reunoiltaan pyörityneitä. Pintarasva on valkoista ja kiinteää. Ruhon ontelon sisäinen rasva on valkoista ja peittää munuaiset puolittain mutta ei koskaan kokonaan. Liha on mureaa, mehevää ja pehmeää, väriltään hennon vaaleanpunaista ja sisältää hieman lihaskudokseen siirtynyttä rasvaa.

3.3 Rehu (ainoastaan eläinperäiset tuotteet) ja raaka-aineet (ainoastaan jalostetut tuotteet)

—

3.4 Erityiset tuotantovaiheet, joiden on tapahduttava yksilöidyllä maantieteellisellä alueella

Karitsanlihan aistinvaraiset ominaisuudet liittyvät sen luonnolliseen elinympäristöön ja tuotantomenetelmään, minkä vuoksi tuotannon ja kasvatuksen on tapahduttava maantieteellisellä alueella.

3.5 Viipalointia, raastamista, pakkaamista jne. koskevat erityiset säännöt

—

3.6 Merkintöjä koskevat erityiset säännöt

Etiketeissä on oltava SMM-tunnus, johon sisältyy maininta ”Ternasco de Aragón”.

Rekisteröityjen yritysten on kiinnitettävä kulutukseen tarkoitettuihin tuotteisiin numeroidut etiketit ja sinetit ja valvottava, ettei niitä voida käyttää uudelleen.

4. Maantieteellisen alueen tarkka raja

Tuotantoalueena on Aragonian itsehallintoalue kokonaisuudessaan.

5. Yhteys maantieteelliseen alueeseen

5.1 Maantieteellisen alueen erityisyys

Aragonian ilmastossa yhdistyvät välimerellinen ja mannerilmasto: keskiosan alangan lauhkea, kuiva ja tuulinen ilmasto muuttuu viileämmäksi ja kosteammaksi lähestyttäessä Pyreneitä ja Iberian vuoria. Vuoden keskilämpötila alangan keskiosassa on 14–15 °C ja laskee muutamalla asteella siirryttäessä yli 500 metrin korkeuteen.

Alueen maatalouden ilmastolliset erityispiirteet ovat edistäneet merkittävän lammastaloussektorin kehittymistä, koska kyseinen laji on ainoa, joka kykenee sopeutumaan laidunten tarjoamaan harvaan ja kausittaiseen kasvillisuuteen.

5.2 Tuotteen erityisyys

Aragonesa-rodun karitsojen ruhon kudokset kehittyvät hyvin; niiden keskimääräinen rasvapitoisuus sukupuolesta riippumatta on 25 % ruhon painon ollessa 10,74 kg. Tämä nopeakasvuisuus ilmenee myös toisessa alueen alkuperäisessä genotyypissä, Roya Bilbilitana -rodussa, joka niin ikään tuottaa Ternasco-karitsoita, joiden rasvapitoisuus on 26,6 % sukupuolesta riippumatta ruhon painon ollessa 10,6 kg. Myös Ojinegra de Teruel -rodun ruhon rasvakudospitoisuuden on todettu olevan samankaltainen kuin kahdella edellä mainitulla rodulla. Sama koskee Maellana- ja Ansotana-rotuja, jotka ovat aiemmin olleet Aragonesa-rodun ekotyyppejä.

Vahvistettu nopeakasvuisuus on ainutlaatuinen tekijä, joka erottaa kyseiset rodut muista roduista. Sen ansiosta edellä mainituista genotyypeistä peräisin oleva Ternasco de Aragón erottuu korkeamman laatunsa perusteella muista roduista saadusta karitsanlihasta.

Emonmaidon ohessa annetun rehun ansiosta Ternasco-karitsojen ruhon ominaisuudet (kudosten koostumus, jakautuminen, väri, rasvan koostumus sekä lihan pehmeys, väri ja maku) kehittyvät edellä mainittuihin rotuihin kuuluvilla karitsoilla niiden saavuttaessa juuri oikean painon.

- 5.3 Syy-seuraussuhde, joka yhdistää maantieteellisen alueen seuraaviin: tuotteen laatu tai ominaisuudet (kun kyseessä SAN) tai tuotteen erityislaatu, maine tai muut ominaisuudet (kun kyseessä SMM):

Nimitys "Ternasco" on ollut tunnettu ja yleisessä käytössä Aragonian alueella kautta aikojen. Se kuvaa alueen luonteenomaisinta ja yleisintä teuraskaritsaa, ja myös alueen ulkopuolella "Ternasco" on ollut tunnettu alkuperänsä ja korkean laatunsa perusteella. Tämä liittyy luonnollisella tavalla niin tuotantoon käytettyihin lammastuotuihin, alueen laiumiin kuin karitsojen painoon.

Nimityksen yhteys korkeaan laatuun on saanut aikaan sen, että sanaa "Ternasco/Ternasca" käytetään Aragonian kielellisessä perinteessä kuvaamaan nuoruutta ja raikkautta. Vaikka seikka voi vaikuttaa kaukaa haetulta, se on silti yksi lisätodiste karitsanlihan kiistattomasta laadusta.

Kasvillisuudeltaan karun alueen mannerilmasto-olosuhteet (alhainen sademäärä, voimakkaat tuulet ja suuret lämpötilanvaihtelut) ovat suotuisat viiden kotoperäisen rodun kehitykselle. Eläinten tärkein ominaisuus on nopeakasvuisuus, ja koska ne saavuttavat ihanteellisen rasvaisuusasteen hyvin varhaisessa iässä, niiden liha on laadultaan erinomaista ja arvostettua.

Eritelmän julkaisutiedot

(Tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

www.aragon.es/calidadagroalimentaria/pliegos

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu järjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen vähäisen muutoksen hyväksymistä koskeva hakemus

(2017/C 250/08)

Euroopan komissio on hyväksynyt kyseisen vähäisen muutoksen annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 664/2014 ⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti

VÄHÄISEN MUUTOKSEN HYVÄKSYMISTÄ KOSKEVA HAKEMUS

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽²⁾ 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen vähäisen muutoksen hyväksymistä koskeva hakemus

”WEST COUNTRY BEEF”

EU-nro: PGI-GB-02150 – 7.7.2016

SAN () SMM (X) APT ()

1. Hakijaryhmä ja oikeutettu etu

Nimi: Meat South West
Osoite: The Baron Suite
Creech Castle
Taunton
TA1 2DX
YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Puhelin: +44 8706086610
Sähköposti: info@westcountrybeefandlamb.org.uk

2. Jäsenvaltio tai kolmas maa

Yhdistynyt kuningaskunta

3. Eritelmän kohta, jota / kohdat, joita muutos koskee

- Tuotteen kuvaus
- Alkuperätodisteet
- Tuotantomenetelmä
- Yhteys maantieteelliseen alueeseen
- Merkinnät
- Muu [täsmennettävä]

4. Muutoksen/muutosten tyyppi

- Rekisteröidyn SAN:n tai SMM:n tuote-eritelmän muutos, jota voidaan pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, eikä julkaistuun yhtenäiseen asiakirjaan tarvitse tehdä muutoksia.
- Rekisteröidyn SAN:n tai SMM:n tuote-eritelmän muutos, jota voidaan pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, mutta julkaistuun yhtenäiseen asiakirjaan on tehtävä muutos.
- Rekisteröidyn SAN:n tai SMM:n, jota koskevaa yhtenäistä asiakirjaa (tai vastaavaa) ei ole julkaistu, tuote-eritelmän muutos, jota voidaan pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.
- Rekisteröidyn APT:n tuote-eritelmän muutos, jota voidaan pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 179, 19.6.2014, s. 17.

⁽²⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

5. **Muutos (muutokset):**

Muutos 1:

Kuvaus

Muutoksella laajennetaan ruhojen luokitusta yhdellä luokalla, jotta luokitukseen voidaan sisällyttää myös –O-luokan eläimet.

Meat South West hakee nykyisen luokituksen laajentamista yhdellä luokalla siten, että siihen sisällytetään luokkaa–O.

Meat South West -yhdistys katsoo, että muutos on vähäinen, koska se ei

1. liity tuotteen olennaisiin ominaispiirteisiin;
2. vaikuta asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan f alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuun yhteyteen;
3. sisällä tuotteen nimen tai nimen osan muutosta;
4. vaikuta määriteltyyn maantieteelliseen alueeseen; tai
5. lisää tuotteella käytävän kaupan rajoituksia.

Muutoksen syy:

West Countryn alueen karjassa on kansallista keskiarvoa suurempi prosentuaalinen osuus –O -luokan karjaa. Tällä hetkellä näitä eläimiä, jotka muutoin voitaisiin kelpuuttaa luokitukseen, ei sisällytetä siihen, koska luokkien rajat on määritelty mielivaltaisesti. Uusi luokka lisää mahdollisuutta hyödyntää näitä eläimiä West Countryn SMM-järjestelmässä, mutta se ei vaikuta tuotteen ainutlaatuisiin ominaisuuksiin.

Nykyisen eritelmän sanamuoto:

”Ruhojen luokitus (EUROP-järjestelmään perustuva) optimaalisen syöntilaadun varmistamiseksi:

Lihakkuusluokkaan O+ tai parempaan luokitellut ruhot, rasvaisuus 2–4H.

		Rasvaisuus kasvaa =>						
		1	2	3	4L	4H	5L	5H
Lihakkuus-luokka paranee =>	E							
	U+							
	–U							
	R							
	O+							
	–O							
	P+							
	–P							

Ehdotetut muutokset

”Ruhojen luokitus (EUROP-järjestelmään perustuva) optimaalisen syöntilaadun varmistamiseksi:

Lihakkuusluokkaan -O tai parempaan luokitellut ruhot, rasvaisuus 2–4H.

		Rasvaisuus kasvaa =>						
		1	2	3	4L	4H	5L	5H
Lihakkuusluokka paranee =>	E							
	U+							
	-U							
	R							
	O+							
	-O							
	P+							
	-P							

6. Päivitetty tuote-eritelmä (vain san ja smm)

<https://www.gov.uk/government/publications/protected-food-name-west-country-beef-pgi>

YHTENÄINEN ASIAKIRJA

”WEST COUNTRY BEEF”

EU-nro: PGI-UK-02150 – 7.7.2016

SAN () SMM (X)

1. Nimi:

”West Country Beef”

2. Jäsenvaltio tai kolmas maa

Yhdistynyt kuningaskunta

3. Maataloustuotteen tai elintarvikkeen kuvaus

3.1 Tuotelaji

Luokka 1.1. Tuore liha (ja muut eläimenosat)

3.2 Kuvaus 1 kohdassa nimetystä tuotteesta

Nimeä ”West Country Beef” käytetään sellaisten nautojen ruhoista, kyljistä tai paloista, jotka kuuluvat Englannissa West Countryn alueella syntyneeseen ja kasvatettuun karjaan ja jotka teurastetaan hyväksytyissä teurastamoissa Meat South West -yhdistyksen tai vastaavien standardien mukaisesti West Countryn alueella tai sen ulkopuolella. Kyseisten hyväksytyjen teurastamojen on tuotteen aukottoman jäljitettävyyden ja aitouden varmistamiseksi oltava ulkopuolisen tarkastajan tarkastamia. Meat South West -yhdistys antaa teurastamoille luvan käsitellä West Country Beef -lihaa.

Karja kasvatetaan aina sovittujen tiukkojen karjankasvatus- ja hyvinvointistandardien mukaisesti, mikä antaa takeet sen turvallisuudesta.

Tuotannon vähimmäisvaatimukset ovat seuraavat:

- Karja syntyy, kasvatetaan ja loppukasvatetaan West Countryn alueella.
- Karjaa ruokitaan rehupainotteisesti.
- Kaikkea voimassa olevaa lainsäädäntöä noudatetaan.
- Kasvattajalla on hallussaan ja tiedossaan kaikki asiaankuuluvat hyvän käytännön säännöt.
- Karjan terveys ja hyvinvointi varmistetaan ns. viiden vapauden periaatteen mukaisesti.
- Varmistetaan, että käytössä on aukottoman jäljitettävyyden järjestelmät.
- Varmistetaan, että karjaa hoitavat asiantuntevat karjanhoitajat ja koulutettu henkilöstö.
- Varmistetaan eläinten turvallisuus ja hyvinvointi kuljetuksen ja kaupan pitämisen aikana sekä ennen teurastusta.
- Teurastus tapahtuu hyväksytyssä ja luvan saaneessa laitoksessa, jossa jäljitettävyys on tuotteen aitouden varmistamiseksi aukoton.

Ulkopuoliset tarkastajat tarkastavat tilat ja käsittelylaitokset vahvistetun tarkastuspöytäkirjan mukaisesti.

Tuottajan on West Country Beef -järjestelmän vaatimusten noudattamiseksi osoitettava tarkastusten aikana, että karja on syntynyt, kasvatettu ja loppukasvatettu West Countryn alueella. Rehupäiväkirja on pakollinen, ja samoin on todistettava, että karjan ravinto on koostunut vähintään 70-prosenttisesti rehusta. Järjestelmässä vaaditaan laajaperäistä kasvatusta, jossa karja laidunaa vähintään 6 kuukautta.

Nurmikasvivoittoisen ravinnon ansiosta naudan lihasten kemiallinen koostumus (ks. jäljempänä taulukko 1) ja lihan aistinvaraiset ominaisuudet ovat paremmat kuin väkirehulla ruokitulla karjalla.

Taulukko

Naudan selkälihaksen rasvahappokoostumus (mg/100 g lihasta) ja e-vitamiinipitoisuus (mg/kg)

	Väkirehu	Säilörehu	Nurmikasvit
18:2 ⁽¹⁾	210	87	76
18:3 ⁽²⁾	8,1	48,7	35,6
EPA ⁽³⁾	2,6	19,7	19,2
DHA ⁽⁴⁾	0,5	5,1	2,8
18:2 / 18:3	27,2	1,8	2,1
E-vitamiini	1,4	3,3	4,2

⁽¹⁾ linolihappo

⁽²⁾ linoleenihappo

⁽³⁾ eikosapentaeenihappo

⁽⁴⁾ dokosaheksaenihappo

Sen vuoksi liha on hyvänmakuista ja tasalaatuisempaa eli ruokailukokemuksesta kehkeytyy loistava. Liha on lihaksensisäisen rasvakudoksen ansiosta luontaisesti marmoroitunutta, mikä lisää makua ja mehevyttä. Rasvan väri voi vaihdella valkoisesta keltaiseen, mutta erityisravinto yleensä antaa kermaisen värin. Lihan väri vaihtelee vaaleanpunaisesta tummanpunaiseen, ja se tummenee raakakypsytyksessä.

Karjan loppukasvatus kestää vähintään 60 päivää. Suurin osa karjasta siirtyy itsestään loppukasvatusvaiheeseen, ja nautan ikä ja paino vaihtelevat rodun mukaan (ihanteellinen loppupaino on 200–500 kg kuollutta painoa).

Lihaa pidetään teurastuspäivästä lähtien vähintään 10 päivää kylmäsäilytyslämpötilassa. Tämän raakakypsytyksen aikana lihan luontaiset entsyymit hajottavat lihan sidekudosta. Tällöin liha mureutuu ja sen syöntilaatu paranee. Perinteisesti pitkää haudutusta vaativille paloille, kuten rinnalle ja potkalle ei ole vähimmäisriiputusaikaa. Noita aikoja voidaan lyhentää kylmäsäilytysriskiä vähentävällä, suurjännitemenetelmällä tehtävällä sähköstimuloinnilla tai lihan mureutta lisäävällä lantioriputuksella. Lämpötiloista, prosesseista ja ajoista on pidettävä kirjaa sen varmistamiseksi, että ruhot jäädytetään ja raakakypsytetään asianmukaisesti.

Ruhojen luokitus (EUROP-järjestelmään perustuva) optimaalisen syöntilaadun varmistamiseksi:

Lihakkuusluokkaan –O tai parempaan luokitellut ruhot, rasvaisuus 2–4H.

		Rasvaisuus kasvaa =>						
		1	2	3	4L	4H	5L	5H
Lihakkuusluokka paranee =>	E							
	U+							
	–U							
	R							
	O+							
	–O							
	P+							
	–P							

West Country Beef -lihaa myydään teurastuksen jälkeen kaupoille seuraavissa muodoissa:

Koko ruho, ei kuitenkaan syötäväksi kelpaamattomat muut eläimen osat, nahka, pää ja kaviot.

Koko kylki: puolikas ruho pituussuunnassa halkaistuna.

Takaneljännes/etuneljännes: Koko kylki halkaistuna kymmenennen/yhdenentoista takimmaisen kylkiluun välistä (tai sopimuksen mukaan).

Ruhon palat: saatu jakamalla ruhot/kyljet pienemmiksi tunnistettavissa oleviksi paloiksi (kuluttajien mieltymysten mukaisesti). Nämä palat voivat olla luullisia tai luuttomia ja pakattuja suojarahkoihin.

West Country Beef -lihaa voidaan myydä tuoreena (jäädytettynä) tai jäädytettynä.

3.3 Rehu (vain eläinperäiset tuotteet) ja raaka-aineet (vain jalostetut tuotteet)

Karjalle voidaan antaa täydennysrehua vieroitus- ja loppukasvatusvaiheissa. Tällöin karjankasvattajan on kirjattava tiedot ainesosista ja hankinnoista, ja tarkastajien on tarkistettava tämä kirjanpito. Täydennysrehun antamisesta päätetään ottaen huomioon erilaiset tekijät, kuten eläinten hyvinvointi ja kaupan pitäminen.

Täydennysrehun enimmäismäärä on 30 prosenttia, ja rehua on oltava 70 prosenttia. Täydennysrehua annetaan tarvittaessa, esimerkiksi talvikuukausina ja vierotus- ja loppukasvatusvaiheissa.

3.4 Erityiset tuotantovaiheet, joiden on tapahduttava yksilöidyllä maantieteellisellä alueella

Karja kasvatetaan aina sovitujen tiukkojen karjankasvatus- ja hyvinvointistandardien mukaisesti, mikä antaa takeet sen turvallisuudesta.

Tuotannon vähimmäisvaatimukset ovat seuraavat:

- Karja syntyy, kasvatetaan ja loppukasvatetaan West Countryn alueella.
- Karjaa ruokitaan rehupainotteisesti.
- Kaikkea voimassa olevaa lainsäädäntöä noudatetaan.
- Kasvattajalla on hallussaan ja tiedossaan kaikki asiaankuuluvat hyvän käytännön säännöt.
- Karjan terveys ja hyvinvointi varmistetaan ns. viiden vapauden periaatteen mukaisesti.
- Varmistetaan, että käytössä on aukottoman jäljitettävyyden järjestelmät.
- Varmistetaan, että karjaa hoitavat asiantuntevat karjanhoitajat ja koulutettu henkilöstö.
- Varmistetaan eläinten turvallisuus ja hyvinvointi kuljetuksen ja kaupan pitämisen aikana sekä ennen teurastusta.
- Teurastus tapahtuu hyväksytyssä ja luvan saaneessa laitoksessa, jossa jäljitettävyys on tuotteen aitouden varmistamiseksi aukoton.

3.5 Tuotteen, johon rekisteröity nimi viittaa, viipalointia, raastamista ja pakkaamista koskevat erityiset säännöt

—

3.6 Tuotteen, johon rekisteröity nimi viittaa, merkitsemistä koskevat erityiset säännöt

—

4. Maantieteellisen alueen tarkka raja

Maantieteelliseen alueeseen kuuluu West Countryn alueen Englannissa muodostavat kuusi kreivikuntaa: Cornwall, Devon, Dorset, Gloucestershire, Somerset ja Wiltshire.

5. Yhteys maantieteelliseen alueeseen

Maantieteellisen alueen erityisyys:

Englannissa sijaitsevaa West Countryn aluetta kutsutaan kuvaavasti nurmikasvien niemimaaksi. Erilliset nurmikasviljelmät ja peltoviljelmät ovat kehittyneet osittain erilaisen maaperätyyppin vuoksi. West Countryn alueella on paljon glei-maata ja ruskomaata, jotka tukevat nurmikasvien kasvua mutteivät sovellu hyvin peltokasveille. Alueilla, joilla viljellään peltokasveja, on enemmän läpäisevämpää savi- ja hiekkamaata. Lisäksi West Countryn alueella on Yhdistyneen kuningaskunnan korkein keskilämpötila ja korkeimmat alimmat ja ylimmät lämpötilat.

West Country on Englannin suurin ja maatalousvaltaisin alue. Sen ympäristö on yksi Yhdistyneen kuningaskunnan rikkaimmista. Sen tiloilla tuotetaan noin 24 prosenttia Englannin naudanlihasta. Tämä yhdistyneenä lammastalouden 21 prosentin osuuteen on osaltaan muokannut ja säilyttänyt alueen maisemaa ja perintöä. Suuri karjatiheys on edistänyt alueella tarvittavia työpaikkoja luovan lihanjalostusteollisuuden kehitystä.

West Countryn alueella yhdistyvät lämpimät ja leudot lämpötilat, koko vuodelle tasaisesti jakautuvat sateet ja syvä kosteutta pidättävä maaperä. Tämän vuoksi lähes koko vuoden ympäri voidaan viljellä nurmi- ja rehuksveja ja pitää eläimiä laitumella. Nurmikasveja kasvaa suurella osalla aluetta yli 300 päivää vuodessa. Koska kaikkialla West Countryn alueella laidunnetaan yleisesti koko vuoden ajan, yleisin tuotantosuunta on karjankasvatus. Lisäksi yli 25 prosenttia West Countryn laitumista sijaitsee joko kansallispuistoissa tai poikkeuksellisen luonnonkauniilla alueilla, ja siellä on yli 57 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan kukkaniityistä. Bristolin yliopiston tekemän tutkimuksen mukaan nurmikasveja syöneen naudan lihan maku on täyteläisempi ja pidetynpi kuin väkirehulla ruokitun naudan.

Tuotteen erityisyys:

West Countryn alueella käytetään yleisesti karjan ruokinnassa tuore- ja säilörehua. Tämä vaikuttaa naudanlihan laatuun ja ravintoarvoon rasvahappokoostumuksen, e-vitamiinipitoisuuden ja aistinvaraisen laadun osalta. Nämä vaikutukset on osoitettu selvästi tieteellisissä kokeissa. Niissä näkyy viljavaihtoisesti (väkirehulla) ruokittujen härkien ja nurmikasvivoittoisesti ruokittujen härkien rasvahappokoostumuksen ero (taulukko 1). Säilörehulla ruokituilla härillä oli enemmän rasvaa lihaksissa, ja niiden rasvahappoprofiili oli varsin erilainen. Väkirehua saaneiden härkien lihaksissa oli enemmän linolihoa ja siitä muodostunutta arakidonihappoa sekä molempia n-6- rasvahappoja (omega-6). Säilörehua ja tuorerehua saaneiden härkien lihaksissa oli suuremmat pitoisuudet linoleenihappoa ja siitä muodostunutta eikosapentaenihappoa (EPA) ja dokosaheksaenihappoa (DHA) sekä kaikkia n-3- rasvahappoja (omega-3). Suhde n-6- ja n-3-rasvahappojen välillä oli väkirehulla ruokituilla eläimillä paljon korkeampi. Ihmisten ruokavaliossa suositeltava suhde on enintään 4, johon päästiin helposti nurmikasveilla ruokituista naudoista saadulla lihalla, toisin kuin väkirehulla ruokituista naudoista saadulla lihalla. Yksinkertainen suhde, joka erottaa nurmikasveilla ja väkirehulla ruokittujen nautojen lihan, on 18:2 / 18:3, joka taulukossa 1 on nurmikasveilla ruokituilla naudoilla 2 ja väkirehulla ruokituilla naudoilla 27.

Nurmikasveista – olivatpa ne tuoreena tai säilörehuna – eläin saa alfa-linoleenihappoa, jonka se voi muuntaa pitkäketjuisiksi n-3-sarjan monitydyttymättömiksi rasvahapoiksi (PUFA), jotka ovat tärkeitä ravintoaineita ihmisten ruokavaliossa. Nurmikasveissa on myös e-vitamiinia, ja niillä ruokittujen nautojen lihassa on enemmän n-3-rasvahappoja ja e-vitamiinia. Nämä ravintoaineet vaikuttavat myös lihan makuun.

Tuore- ja säilönurmeen perustuvat ravinnot tuottavat todistetusti tietyn rasvahappoprofiilin, joka erottaa ne väkirehuvuonosta. Nurmirehulla ruokituilla naudoilla linolihoarvo on noin 1,0 prosenttia, EPA 0,5 prosenttia ja DHA 0,1 prosenttia. Nämä arvot ovat lihan rasvahappojen prosentteja (rasvahappokoostumus kuvataan usein juuri näin). Tämä vaikutus on eduksi West Country Beef -lihalle. Nurmikasvien luontaisesti sisältämä e-vitamiini varastoituu nautojen lihas- ja rasvakudokseen. Säilörehua saaneilla härillä lihasten e-vitamiinipitoisuus on vähintään kaksinkertainen verrattuna väkirehulla ruokittuihin härkiin (taulukko). Sen ansiosta liha pysyy vähittäismyynnissä kirkkaana 2 ylimääräistä päivää.

Brittiläisissä tutkimuksissa on havaittu, että loppuruokintavaiheessa nurmikasveilla ruokitun naudan lihan maku on parempi kuin viljalla ruokitun naudan. Naudanlihan saamat pisteet olivat nurmikasveilla ruokituilla naudoilla korkeammat kuin väkirehulla ruokituilla naudoilla. Epänormaalille maulle annetut pisteet olivat korkeimmat väkirehulla ruokituilla naudoilla.

Edellä esitetyt päätelmät on saatu Meat South West -yhdistyksen teettämästä riippumattomasta raportista. Siinä esitetään myös yhteenveto erityisominaisuuksista, joista yksi on suuri n-6-rasvahappojen ja n-3-rasvahappojen suhde ja toinen korkea e-vitamiinipitoisuus.

— suhde 18:2 / 18:3 on alle 4

— e-vitamiini > 3,0 mg/kg selkälihasta.

Englannin West Country antaa ilmastonsa, topografiansa, geologiansa ja niiden aikaansaamien vehreiden nurmien ansiosta alueella kasvatettaville naudoille – ja sitä kautta myös noista eläimistä saatavalle lihalle – erityisominaisuuksia. Valtaosa viljellystä alasta on nurmea, joka soveltuu ihanteellisesti naudantuotantoon ja jota voidaan myös käyttää lisäravintona.

Siitä, että West Countryn alueella tuotetulla ja jalostetulla naudanlihalla on ominaisuuksia, jotka liittyvät erottamattomasti kyseiseen maantieteelliseen alueeseen, on vankkaa ja objektiivista tieteellistä näyttöä. Koska ruohoa on enemmän saatavilla ja sitä käytetään enemmän, lihassa on korkeammat pitoisuudet n-3-sarjan monitydyttymättömiä rasvahappoja (PUFA) ja e-vitamiinia.

Nurmen kasvuun vaikuttavia tekijöitä ovat maaperä, lämpötila, sateet ja auringonpaiste. Tärkeä lisätekijä on topografia, toisin sanoen korkeus merenpinnasta: nurmen kasvu heikkenee, mitä korkeammalle mennään. West Countryn alueella vallitsevan suotuisamman ilmaston ansiosta siellä on nurmen kasvupäiviä enemmän kuin muilla alueilla. Toisin kuin missään muualla Britanniassa, nurmi kasvaa kaikkialla West Countryn alueella yli 220 päivää vuodessa ja joissakin osissa yli 300 päivää vuodessa. Tämän vuoksi West Countryn alueella kasvatettavat naudat pääsevät useammin laiduntamaan ja saavat useammin ruohokasvituotteita kuin muualla Britanniassa tai EU:ssa.

Nämä arvot saadaan sellaisen naudan lihasta, joka on syntynyt, kasvatettu ja loppukasvatettu West Countryn alueella, jossa eläimet voivat lämpimän ja kostean ilmaston ansiosta pidempään kuin muilla alueilla ja joilla tuotantojärjestelmät perustuvat laajaperäiseen laidunkasvatukseen. Tulevat ilmastonmuutokset suosinevat nurmenviljelyä West Countryssä vielä nykyistäkin enemmän.

Meat South West -yhdistys arvioi punaisen lihan alan kokonaisuuden West Countryn taloudesta olevan vuosittain 3 miljardia Englannin puntaa ja 28 000 työpaikkaa. Karjankasvatuksen jatkaminen on olennaisen tärkeää alueen ympäristön ja perinnön suojelemiseksi. Juuri tämän erityisen ympäristön ansiosta West Country Beef -liha saa ominaispiirteensä, jotka johtuvat siitä, että eläimet on kasvatettu tällä alueella.

Perinteisesti alueen yleisimmät nautarodut ovat olleet South Devon ja Ruby Red. Kuitenkin myös monet kotoperäiset ja mannereurooppalaiset rodut sopeutuvat hyvin alueen ympäristöön ja menestyvät hyvin sen laiturilla. Sen vuoksi West Country Beef -lihaa voidaan tuottaa minkä tahansa rodun naudoista. Maisemien monimuotoisuuden ansiosta karjankasvatuksen eri vaiheet voivat tapahtua alueen eri osissa. Exmoorin, Dartmoorin ja Bodmin Moorin ylängöt toimivat alueina, joilla perinteiset nautakarjat lisääntyvät ja ovat kesälaitumella, ja matalammalla sijaitsevat laitumet ja rannikkoseudut, joilla nurmi kasvaa lähes koko vuoden ajan, soveltuvat oivallisesti loppukasvatukseen.

Eritelmän julkaisutiedot

(tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

<https://www.gov.uk/government/publications/protected-food-name-west-country-beef-pgi>

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen vähäisen muutoksen hyväksymistä koskeva hakemus

(2017/C 250/09)

Euroopan komissio on hyväksynyt kyseisen vähäisen muutoksen komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 664/2014⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.

VÄHÄISEN MUUTOKSEN HYVÄKSYMISTÄ KOSKEVA HAKEMUS

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012⁽²⁾ 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukainen vähäisen muutoksen hyväksymistä koskeva hakemus

”WEST COUNTRY LAMB”

EU-nro: PGI-GB-02151-7.7.2016

SAN () SMM (X) APT ()

1. Hakijaryhmä ja oikeutettu etu

Nimi: Meat South West
Osoite: The Baron Suite
Creech Castle
Taunton
TA1 2DX
UNITED KINGDOM

Puhelin: +44 08706086610
Sähköposti: info@westcountrybeefandlamb.org.uk

2. Jäsenvaltio tai kolmas maa

Yhdistynyt kuningaskunta

3. Eritelmän kohta, jota / kohdat, joita muutos koskee

- Tuotteen kuvaus
- Alkuperätodisteet
- Tuotantomenetelmä
- Yhteys maantieteelliseen alueeseen
- Merkinnät
- Muu [täsmennettävä]

4. Muutoksen/muutosten tyyppi

- Rekisteröidyn SAN:n tai SMM:n tuote-eritelmän muutos, jota voidaan pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, eikä julkaistuun yhtenäiseen asiakirjaan tarvitse tehdä muutoksia.
- Rekisteröidyn SAN:n tai SMM:n tuote-eritelmän muutos, jota voidaan pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, mutta julkaistuun yhtenäiseen asiakirjaan on tehtävä muutos.
- Rekisteröidyn SAN:n tai SMM:n, jota koskevaa yhtenäistä asiakirjaa (tai vastaavaa) ei ole julkaistu, tuote-eritelmän muutos, jota voidaan pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.
- Rekisteröidyn APT:n tuote-eritelmän muutos, jota voidaan pitää vähäisenä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 53 artiklan 2 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 179, 19.6.2014, s. 17.

⁽²⁾ EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1.

5. **Muutos (muutokset):**

Muutos 1:

Kuvaus

Muutoksella poistetaan lihakkuusluokkaan O luokiteltujen ruhojen painorajoitukset (9–15 kg).

Meat South West -yhdistys hakee nykyisen luokituksen laajennusta siten, että poistetaan painoa koskevat rajoitukset lihakkuusluokkaan O luokiteltavilta ruhoilta.

Meat South West -yhdistys katsoo, että muutos on vähäinen, koska se ei

1. liity tuotteen olennaisiin ominaispiirteisiin;
2. vaikuta asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan f alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuun yhteyteen;
3. sisällä tuotteen nimen tai nimen osan muutosta;
4. vaikuta määriteltyyn maantieteelliseen alueeseen; tai
5. lisää tuotteella käytävän kaupan rajoituksia.

Muutoksen syy:

Meat South West hakee muutosta nykyiseen luokitukseen painorajan poistamiseksi lihakkuusluokkaan O luokiteltavilta ruhoilta. Painoraja on nykyisin 9–15 kg. Se otettiin alun perin käyttöön kevyempien karitsojen toimittamiseksi historiallisille Kaakkois-Euroopan markkinoille Espanjaan ja Italiaan. Kauppa on kuitenkin sittemmin muuttunut, ja painorajoitus haittaa muutoin luokituskelpoisten ruhojen sisällyttämistä luokitukseen. Tämä koskee erityisesti luonnonmukaisesti kasvatettua lammasta, joka katsotaan laadukkaaksi merkkituotteeksi ja joka ei nykyisin kelpaa luokitukseen yksinomaan painorajoitusten vuoksi. Tällä ei ole vaikutusta maantieteelliseen alueeseen eivätkä tuotteen olennaiset ominaispiirteet muutu, koska nurmirehun osuus ravinnosta pidetään entisellään sen varmistamiseksi, että vaikutusta lihan kemialliseen koostumukseen ei ole. Ehdotettu muutos ei vaaranna tuotteen laatua, ei muuta tuotteen nimeä eikä rajoita kauppaa.

Nykyisen eritelmän sanamuoto:

”Lihakkuusluokkaan R tai parempaan luokitellut ruhot, rasvaisuus 2–3H. Alle 15 kg painavien ruhojen lihakkuusluokka voi olla O.

Ruhojen koko voi vaihdella markkinoiden mieltymysten ja lammastyypin mukaan.

		Rasvaisuus kasvaa =>						
		1	2	3L	3H	4L	4HL	5
Lihakkuusluokka paranee =>	E							
	U							
	R							
	O		9–15 kg	9–15 kg	9–15 kg			
	P							

”

Ehdotetut muutokset

”Lihakkuusluokkaan O tai parempaan luokitellut ruhot, rasvaisuus 2–3H.

Ruhojen koko voi vaihdella markkinoiden mieltymysten ja lammastyypin mukaan.

		Rasvaisuus kasvaa =>						
		1	2	3L	3H	4L	4HL	5
Lihakkuusluokka paranee =>	E							
	U							
	R							
	O							
	P							

6. Päivitetty tuote-eritelmä (vain SAN ja SMM)

<https://www.gov.uk/government/publications/protected-food-name-west-country-lamb-pgi>

YHTENÄINEN ASIAKIRJA

”WEST COUNTRY LAMB”

EU-nro: PGI-GB-02151–7.7.2016

SAN () SMM (X)

1. Nimi (nimet)

”West Country Lamb”

2. Jäsenvaltio tai kolmas maa

Yhdistynyt kuningaskunta

3. Maataloustuotteen tai elintarvikkeen kuvaus

3.1 Tuotelaji

Luokka 1.1. Tuore liha (ja muut eläimenosat)

3.2 Kuvaus 1 kohdassa nimetystä tuotteesta

Nimeä ”West Country Lamb” käytetään sellaisten karitsojen ruhoista, kyljistä tai paloista, jotka ovat syntyneet Englannissa West Countryn alueella syntyneistä ja kasvatetuista lampaista ja jotka teurastetaan hyväksytyissä teurastamoissa Meat South West -yhdistyksen tai vastaavien standardien mukaisesti.

Karitsat voivat olla teurastettaessa enintään 12 kuukauden ikäisiä. Jos eläin on i) syntynyt ennen jonkin vuoden 1. lokakuuta ja ii) teurastettu seuraavan vuoden 1. tammikuuta ja 30. huhtikuuta välisenä aikana, sen liha on raakakypsyttävä. Raakakypsytyksessä voi tapahtua säilyttämällä ruhoja teurastuksen ja loppukuluttajalle myynnin välillä vähintään 5 päivää kylmäsäilytyslämpötilassa tai soveltamalla vuoden 1994 Meat & Livestock Commission (MLC) Lamb Blueprint -teoksessa kuvattua kypsytyksprosessia (mukaan lukien sähköstimulointi ja lantioriputus). Loppupainon on oltava 9–26 kg kuollutta painoa.

Nurmikasvivoittoisen ravinnon ansiosta karitsan lihasten kemiallinen koostumus (ks. jäljempänä taulukko) ja lihan aistinvaraiset ominaisuudet ovat paremmat kuin väkirehulla ruokituilla karitsoilla.

Taulukko

Karitsan selkälihaksen rasvahappokoostumus (mg/100 g) ja e-vitamiinipitoisuus (mg/kg)

	Nurmikasvit	Väkirehu
18:2 ⁽¹⁾	98	143
18:3 ⁽²⁾	52	29
EPA ⁽³⁾	23	15
DHA ⁽⁴⁾	6,5	4,9
E-vitamiini	4,6	1,9
18:2 / 18:3	1,9	5,0

- (¹) linolihappo
 (²) linoleenihappo
 (³) eikosapentaeenihappo
 (⁴) dokosaheksaeenihappo

Sen vuoksi liha on täyteläisemmän makuista eli ruokailukokemuksesta kehkeytyy loistava. Rasvan väri voi vaihdella valkoisesta kermaiseen, mutta erityisravinto yleensä antaa kermaisen värin. Lihan väri vaihtelee vaaleanpunaisesta tummanpunaiseen, ja se tummenee raakakypsytyksessä. Ruhojen luokitus (EUROP-järjestelmään perustuva) optimaalisen syöntilaaadun varmistamiseksi:

Lihakkuusluokkaan O tai parempaan luokitellut ruhot, rasvaisuus 2–3H. Ruhojen koko voi vaihdella markkinoiden mieltymysten ja lammastyypin mukaan.

		Rasvaisuus kasvaa =>						
		1	2	3L	3H	4L	4HL	5
Lihakkuusluokka paranee =>	E							
	U							
	R							
	O							
	P							

West Country Lamb -lihaa myydään teurastuksen jälkeen kauppoille seuraavissa muodoissa:

- Koko ruho, ei kuitenkaan syötäväksi kelpaamattomat muut eläimen osat, nahka, pää ja kaviot. Munuaiset ja munuaisrasva voidaan jättää paikoilleen.
- Koko kylki: puolikas ruho pituussuunnassa halkaistuna.
- Ruhon palat: saatu jakamalla ruhot/kyljet pienemmiksi tunnistettavissa oleviksi paloiksi (kuluttajien mieltymysten mukaisesti). Nämä palat voivat olla luullisia tai luuttomia ja pakattuja suojapakkauksiin.
- West Country Lamb -lihaa voidaan myydä tuoreena (jäähdytettynä) tai jäädytettynä.

3.3 Rehu (vain eläinperäiset tuotteet) ja raaka-aineet (vain jalostetut tuotteet)

Karitoille voidaan antaa täydennysrehua vieroitus- ja loppukasvatusvaiheissa. Tällöin karjankasvattajan on kirjattava tiedot ainesosista ja hankinnoista, ja tarkastajien on tarkistettava tämä kirjanpito sen varmistamiseksi, että nurmirehun osuus ravinnosta on vähintään 70 prosenttia. Järjestelmässä vaaditaan laajaperäistä kasvatusta, jossa karitsat laiduntavat ennen teurastusta tietyn ajan, yleensä 2 kuukautta.

3.4 Erityiset tuotantovaiheet, joiden on tapahduttava yksilöidyllä maantieteellisellä alueella

Karitsoiden on synnyttävä ja ne on kasvatettava ja loppukasvatettava West Countryn alueella.

3.5 Tuotteen, johon rekisteröity nimi viittaa, viipalointia, raastamista ja pakkaamista koskevat erityiset säännöt

—

3.6 Tuotteen, johon rekisteröity nimi viittaa, merkitsemistä koskevat erityiset säännöt

—

4. Maantieteellisen alueen tarkka rajaus

Maantieteelliseen alueeseen kuuluu West Countryn alueen Englannissa muodostavat kuusi kreivikuntaa: Cornwall, Devon, Dorset, Gloucestershire, Somerset ja Wiltshire.

5. Yhteys maantieteelliseen alueeseen

Maantieteellisen alueen erityisyys

Englannissa sijaitsevaa West Countryn aluetta kutsutaan nurmikasvien niemimaaksi. Erilliset nurmikasviviljelmät ja peltoviljelmät ovat kehittyneet osittain erilaisen maaperätyypin vuoksi. West Countryn alueella on paljon glei-maata ja ruskomaata, jotka tukevat nurmikasvien kasvua mutteivät sovellu hyvin peltokasveille. Alueilla, joilla viljellään peltokasveja, on enemmän läpäisevämpää savi- ja hiekkamaata. Lisäksi West Countryn alueella on Yhdistyneen kuningaskunnan korkein keskilämpötila ja korkeimmat alimmat ja ylimmät lämpötilat.

West Country on Englannin suurin ja maatalousvaltaisin alue. Sen ympäristö on yksi Yhdistyneen kuningaskunnan rikkaimmista. Sen tiloilla tuotetaan noin 21 prosenttia Englannin lampaanlihasta. Tämä yhdistyneenä nautatalouden 24 prosentin osuuteen on osaltaan muokannut ja säilyttänyt alueen maisemaa ja perintöä. Suuri karjatiheys on edistänyt alueella tarvittavia työpaikkoja luovan lihanjalostusteollisuuden kehitystä.

West Countryn alueella yhdistyvät lämpimät ja leudot lämpötilat, koko vuodelle tasaisesti jakautuvat sateet ja syvä kosteutta pidättävä maaperä. Tämän vuoksi lähes koko vuoden ympäri voidaan viljellä nurmi- ja rehuksveja ja pitää eläimiä laitumella. Nurmikasveja kasvaa suurella osalla aluetta yli 300 päivää vuodessa. Koska kaikkialla West Countryn alueella laidunnetaan yleisesti koko vuoden ajan, yleisin tuotantosuunta on karjankasvatus. Lisäksi yli 25 prosenttia West Countryn laitumista sijaitsee joko kansallispuistoissa tai poikkeuksellisen luonnonkauniilla alueilla, ja siellä on yli 57 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan kukkaniityistä. Bristolin yliopiston tekemän tutkimuksen mukaan nurmikasveja syöneen karitsan lihan maku on täyteläisempi ja pidetympi kuin väkirehulla ruokitun karitsan.

Lisäksi ainutlaatuisen leudon ilmaston ja ympärivuotisen nurmenkasvun ansiosta karitsoja syntyy alueella koko vuoden ajan.

Tuotteen erityisyys

West Countryn alueella käytetään yleisesti karjan ruokinnassa tuore- ja säilörehua. Tämä vaikuttaa karitsanlihan laatuun ja ravintoarvoon rasvahappokoostumuksen, e-vitamiinipitoisuuden ja aistinvaraisen laadun osalta. Nämä vaikutukset on osoitettu selvästi tieteellisissä kokeissa. Niissä näkyy viljavaihtoisesti (väkirehulla) ruokittujen karitsojen ja nurmikasvivoittoisesti ruokittujen karitsojen rasvahappokoostumuksen ero (taulukko). Nurmikasveilla ruokittujen karitsojen rasvahappoprofiili erosi varsin paljon väkirehulla ruokittujen karitsojen rasvahappoprofiilista. Väki-rehua saaneiden karitsojen lihaksissa oli enemmän linolihappoa ja siitä muodostunutta arakidonihappoa sekä molempia n-6-rasvahappoja (omega-6). Säilörehua ja tuorerehua saaneiden karitsojen lihaksissa oli suuremmat pitoisuudet linoleenihappoa ja siitä muodostunutta eikosapentaeenihappoa (EPA) ja dokosaheksaeenihappoa (DHA) sekä kaikkia n-3- rasvahappoja (omega-3). Suhde n-6- ja n-3-rasvahappojen välillä oli väkirehulla ruokituilla eläimillä merkittävästi korkeampi. Ihmisten ruokavaliossa suositeltava suhde on enintään 4, johon päästiin helposti nurmikasveilla ruokituista karitsoista saadulla lihalla, toisin kuin väkirehulla ruokituista karitsoista saadulla lihalla. Yksinkertainen suhde, joka erottaa nurmikasveilla ja väkirehulla ruokittujen nautojen lihan, on 18:2/18:3, joka taulukossa on nurmikasveilla ruokituilla nautoilla 1,9 ja väkirehulla ruokituilla nautoilla 5,0.

Nurmikasveista – olivatpa ne tuoreena tai säilörehuna – eläin saa alfa-linoleenihappoa, jonka se voi muuntaa pitkäketjuisiksi n-3-sarjan monityydyttymättömiksi rasvahapoiksi (PUFA), jotka ovat tärkeitä ravintoaineita ihmisten ruokavaliossa. Nurmikasveissa on myös e-vitamiinia, ja niillä ruokittujen karitsojen lihassa on enemmän n-3-rasvahappoja ja e-vitamiinia. Nämä ravintoaineet vaikuttavat myös lihan makuun.

Tuore- ja säilönurmeen perustuvat ravinnot tuottavat todistetusti tietyn rasvahappoprofiilin, joka erottaa ne väkirehuravinnosta. Nurmirehulla ruokitulla karitsalla linolihappoarvo on noin 1,5 prosenttia, EPA 0,7 prosenttia ja DHA > 0,2 prosenttia. Nämä arvot ovat lihan rasvahappojen prosentteja (rasvahappokoostumus kuvataan usein juuri näin). Tämä vaikutus on eduksi West Country Lamb -lihalle. Nurmikasvien luontaisesti sisältämä e-vitamiini varastoituu karitsojen lihas- ja rasvakudokseen. Säilörehua saaneilla karitsoilla lihasten e-vitamiinipitoisuus on vähintään kaksinkertainen verrattuna väkirehulla ruokittuihin karitsoihin. Sen ansiosta liha pysyy vähittäismyynnissä pidempään kirkkaanpunaisena.

Brittiläisissä tutkimuksissa on havaittu, että loppuruokintavaiheessa nurmikasveilla ruokitun karitsan lihan maku on parempi kuin viljalla ruokitun karitsan. Karitsanlihan saamat pisteet olivat nurmikasveilla ruokituilla karitsoilla korkeammat kuin väkirehulla ruokituilla karitsoilla. Epänormaalille maulle annetut pisteet olivat nurmikasveilla ruokituilla paljon alhaisemmat.

Eräissä riippumattomassa raportissa esitetään, että suuri n-6-rasvahappojen ja n-3-rasvahappojen suhde ja korkea e-vitamiinipitoisuus ovat erityisominaisuuksia.

suhde 18:2 / 18:3 on alle 4

e-vitamiini > 3,0 mg/kg selkälihasta.

Polled Dorset – ja Dorset Horn -lammasrodut ovat vain kaksi esimerkkiä alueellisista roduista, jotka ovat kehittyneet hyödyntämään alueen lähes ympärivuotista nurmenkasvua. Monet viljelijät käyttävät näitä rotuja, koska ne lisääntyvät usein ja pystyvät karitsoimaan myös syksyllä. Näin tuottajilla on karitsoita myytäväksi tammikuun lopulta alkaen. Muut matalammalla kasvatettavat katraat karitsoivat tammi- ja helmikuussa, kun taas Bodmin Moorin, Dartmoorin ja Exmoorin ylängöillä sijaitsevilla tiloilla karitsointi tapahtuu yleensä huhti- ja toukokuussa, jolloin karitsantuotanto ja karitsojen saatavuus on luontaisesti ympärivuotista.

Englannin West Country antaa ilmastonsa, topografiansa, geologiansa ja niiden aikaansaamien vehreiden nurmien ansiosta alueella kasvatettaville karitsoille – ja sitä kautta myös noista eläimistä saatavalle lihalle – erityisominaisuuksia. Valtaosa viljelystä alasta on nurmea, joka soveltuu ihanteellisesti lampaantuotantoon ja jota voidaan myös käyttää lisäravintona.

Siitä, että West Countryn alueella tuotetulla ja jalostetulla karitsanlihalla on ominaisuuksia, jotka liittyvät erottamattomasti kyseiseen maantieteelliseen alueeseen, on vankkaa ja objektiivista tieteellistä näyttöä. Koska ruohoa on enemmän saatavilla ja sitä käytetään enemmän, lihassa on korkeammat pitoisuudet n-3-sarjan monityydyttymättömiä rasvahappoja (PUFA) ja e-vitamiinia.

Nurmen kasvuun vaikuttavia tekijöitä ovat maaperä, lämpötila, sateet ja auringonpaiste. Tärkeä lisätekijä on topografia, toisin sanoen korkeus merenpinnasta: nurmen kasvu heikkenee, mitä korkeammalle mennään. West Countryn alueella vallitsevan suotuisamman ilmaston ansiosta siellä on nurmen kasvupäiviä enemmän kuin muilla alueilla. Toisin kuin missään muualla Britanniassa, nurmi kasvaa kaikkialla West Countryn alueella yli 220 päivää vuodessa ja joissakin osissa yli 300 päivää vuodessa.

Eritelmän julkaisutiedot

(tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

<https://www.gov.uk/government/publications/protected-food-name-west-country-lamb-pgi>

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI